

BIBLIOTECA PÚBLICA
SANT GREGORI
MIQUEL
MARTÍ
I POL

Recull de premsa de la Vall del Llémena

Font El Punt

Plana

Data 15 de juny de 2011

Necronològiques

Sant Gregori

Josep Ribas Torra

Sant Gregori Va morir abans-d'ahir, als 89 anys.
Vivia a Sant Gregori. Casat amb Emília Pous
Bordas i deixa dos fills. Exèquies, avui, a 2/4 de
12 del matí, a la parròquia de Sant Gregori.

Cultura

Setena emergència

Quico el Cèlio, Andrea Motis i Joan Chamorro, Cris Juanico, Toni Albà, Albert Pla i Eduard Canimas són els caps de cartell del festival Emergent, que es farà al juliol

10/06/11 02:00 - Girona - [Dani Chicano](#)email protegit

Per primera vegada l'entrada deixa de ser gratuïta i costarà 3 euros assistir a les actuacions

La persistència és el bé més preuat, juntament amb un nivell artístic més que acceptable, del festival d'arts escèniques del Gironès, l'Emergent, del qual, del 7 al 9 de juliol i del 14 al 16 del mateix mes, se'n celebrarà la setena edició a sis localitats de la comarca: Vilablareix, Quart, Sant Gregori, Sarrià de Ter, Campllong i Madremanya. La barreja, com en cada edició, de llenguatge artístic pot ser estimulants, o pot semblar un calaix de sastre, depenent de l'anàlisi que se'n faci, però l'experiència de les anteriors edicions ha estat aprofitada per aconseguir un imprescindible equilibri entre artistes i creadors novells o poc coneguts, i d'altres que ja estan consagrats, a més de combinar amb destresa els diversos llenguatges. No hi ha, doncs, cap vetllada de les sis programades que destaquin per ser la que tingui un nivell artístic més alt que la resta, i en cadascuna s'hi ha posat hàbilment l'esquer per tal que aquest arrossegui el públic a descobrir propostes prou interessants, una tàctica que ha permès portar al festival artistes que, posteriorment, han esdevingut rellevants en el panorama cultural català, com ara Mazoni, Sanjosex, Anna Roig i Els amics de les Arts.

El ganxo de la primera vetllada, a Vilablareix, són dos o tres: La Córcoles, una creadora de l'àmbit de la dansa-circ, gest i poesia visual de la qual ja fa un temps que se'n sent a parlar; el titellaire Jordi Bertran, tota una institució en aquest àmbit i el grup de les Terres de l'Ebre Quico el Cèlio, el Noi i el Mut de les Ferreries.

El dia següent, a Quart, el ganxo és la jove cantant i intèrpret de jazz Andrea Motis, acompanyada del seu mestre, el també músic Joan Chamorro, responsable d'aquesta mena de miracle musical que és la Sant Andreu Jazz Band i les nombroses bandes que hi són vinculades a tall de *spin-off*. Motis i Chamorro actuaran amb Josep Traver. A **Sant Gregori** s'hi podrà veure actuar a l'humorista Godoy i el cantant Cris Juanico, mentre que a Sarrià de Ter hi actuarà una de les figures més rellevants del país pel que fa a l'humor, televisiu i teatral, Toni Albà, a més del Max Sunyer Trio, i una intervenció de l'escriptora Maria Mercè Roca.

A Campllong el programa preveu l'actuació d'Ivette Nadal, poeta i cantautora singular que ha publicat dos treballs musicals, *Guerres dolcíssimes* i *A l'esquena d'un elefant*, i un recull de poemes, *Camí privat*. També hi actuaran el *clown* gironí Pere Hosta, que prepara l'espectacle *Postal Express*, després del reeixit *Out!*, i el cantant Albert Pla.

En la darrera jornada, els gironins Pulpopop i Eduard Canimas són el reclam més potent d'un festival que, per primera vegada en totes les edicions que s'han celebrat, serà de pagament. El preu de l'entrada, però, és molt mòdic, costarà només 3 euros.

Política

Llistes de les eleccions municipals a Sant Gregori

20/04/11 02:00 - Sant Gregori - ELPUNT

Enllaços relacionats

•[Les llistes de tots els municipis](#)

Relació provisional de llistes i candidats que s'han presentat a les eleccions municipals del 22 de maig a Sant Gregori, segons el que es publica en el Butlletí Oficial de la Província del 20 d'abril de 2011.

Relació provisional de llistes i candidats que s'han presentat a les eleccions municipals del 22 de maig a Sant Gregori, segons el que es publica en el Butlletí Oficial de la Província del 20 d'abril de 2011.

Sant Gregori

CONVERGENCIA I UNIO (CIU)

JORDI NOGUER I DE PALOL .- JOAQUIM ROCA I VENTURA .- ANTON SUNYER I SERRAT .-M. CONCEPCIÓN (CONXA) TORRADO I OLIVA

ÀFRICA MASÓ I SUMSI .- EDUARD GRABULOSA I BOSCH .-JOSEP M. SERRA I NOGUER .- RAQUEL PUJADAS I DE PALOL

JOSEP NADAL I COLOMER .- MÓNICA ARNAU I ROURA .- MARINA MOLAS I BADOSA

Suplents

ALFRED (FREDI) GUILLAZO I BLANCH .- MARTA PICARD I LLUNELL .- DANIEL VILA I BAYE

MARIA NEUS CAPDEVILA I FARO .- PERE-JOAN SERDA I CASTELLS .- ANNA MASSAGUER I PUIGDEMONT

JORDI PLANAS I PRAGA .- LOURDES SERRA I MIR .- JOSEP M. QUINTANAS I ISERN

JAUME RIBAS I MASSACHS

ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA - ACORD MUNICIPAL (ESQUERRA - AM)

JOSEP VIDAL I FÀBREGA .- SUSANNA GARCÍA I SENEN .- JOSEP PALLARÉS I BURBAIL

ENRIC FORÉS I REVERTE .- CRISTINA RIBAS I CASADEMONT .- JOSEP MARIA PASCUAL I GIL

JORDI GÜELL I PAREDES .- ANNA M. CASADEVALL I FÀBREGA .- FELIP PUIG I TIXE

ROSER PARAROLS I VIDAL .- NÚRIA SAGRERA I AUÑON

Suplents

IGNASI AUQUER I PEDEMONTE .- JOAN DUCH I FRAU .- MARIA ASSUMPTA GONZÁLEZ I GRÀCIA

SANTI VIÑAS I MARRO .- CARMEN GARCIA I SENEN

INDEPENDENTS PER SANT GREGORI - PROGRÉS MUNICIPAL (IPSTG-PM)

JAUME PEIX BRUNSÓ .- JOSEP TUR BADIA .- MARTA GASULL PERPIÑÀ

MARTA MASÓ FERRONI .- MIQUEL BOHIGAS COSTABELLA .- ANTONI BENÍTEZ ORTÍZ

JOSEP ARTIGAS METJE .- CARLA NIETO GELI .- ADRIÀ ROYES RIERA

MARIA CARMEN COMPTE DARNÉS .- ÀNGELA MARIA VELASCO GONZÁLEZ

Suplents

NEUS BRUGADA MOTJÉ

PARTIT POPULAR (PP)

MARÍA TERESA MARTÍN SILVERO .- VICENTE SEMPERE ALMAYOR .-DARIO GARCÍA SÁNCHEZ

ANA BELÉN PERALES ESTIGUIN .- NOEL VICENTE ALIAGA PADILLA .- MARÍA DEL MAR CASANOVA LLORENS

MARÍA BARRIOS HERMIDA .- CARLOS RAMÍREZ MILLÁN .- JOSÉ ANTONIO VIDAL MARTÍNEZ

ISMAEL NAVARRO LÓPEZ .- JOSÉ LÓPEZ VIDAL

Política

Llistes de les eleccions municipals a Sant Martí de Llémèna

20/04/11 02:00 - Sant Martí de Llémèna - ELPUNT

Enllaços relacionats

•[Les llistes de tots els municipis](#)

Relació provisional de llistes i candidats que s'han presentat a les eleccions municipals del 22 de maig a Sant Martí de Llémèna, segons el que es publica en el Butlletí Oficial de la Província del 20 d'abril de 2011.

Relació provisional de llistes i candidats que s'han presentat a les eleccions municipals del 22 de maig a Sant Martí de Llémèna, segons el que es publica en el Butlletí Oficial de la Província del 20 d'abril de 2011.

Sant Martí de Llémèna

CONVERGENCIA I UNIO (CIU)

JAUME BUSQUETS I ARNAU

ALBERT PONT I SAYOLS

ESTER SÁNCHEZ I MARTÍN

JOSEP SOLER I GARCIA

JOAN COSTA I BURCH

DAVID GRACIA I CONESA

MARIA DOLORS ARNAU I AUGUET

Suplents

MARC COSTA I TRIADÚ

BERTA COMA I PONT

LAURA MORET I ILL

JOSEP MARIA ARNAU I FONTANÉ

TONI CORBALAN I BONAMUSA

DAVID VIÑALS I VILA

INDEPENDENTS DE LA LLÉMENA-ENTESA (ILL-E)

LLUÍS BUCH I TARRATS

SANTIAGO GÓMEZ SEGURA

SUSANNA FERNÁNDEZ PLANAS

RUDOLF VAN DER HAAR

OLGA CASTAÑO DALMAU

ALBERT PIQUÉ GUIJARRO

ANTONIO RUÍZ LÓPEZ

Suplents

JORDI RECASENS PERAS

PILAR MARTÍ SERRA

JOSEP ANGUERA TORRENTS

Comunicació

La contra

La 'tele' de la societat gironina

Televisió de Girona celebra 25 anys amb un acte a l'Auditori en què ressalta el seu vincle amb el món social, econòmic, cultural, esportiu i polític de la ciutat i la seva àrea

01/04/11 02:00 - [Lurdes Artigas](#)email protegit

El president de Televisió de Girona , Joaquim Vidal,
en un moment del seu discurs

Foto: MANEL LLADÓ. [1](#)

De les primeres emissions per Fires del 1986, “fetes per un grup d'amics amb ganes de fer tele” –com els van anomenar ahir– que van muntar Kinema Grup, a la televisió professionalitzada actual han passat 25 anys i molts canvis tecnològics i socials en el món audiovisual. Televisió de Girona va celebrar ahir a la nit a l'Auditori de Girona el 25è aniversari reivindicant-se com la televisió de la ciutat i de la seva àrea d'influència i sense amagar el difícil moment actual, en què la crisi econòmica els ha obligat a “aprimar-se”, com va reconèixer el president de la cadena, Joaquim Vidal, que va remarcar “les ganes de continuar” que hi ha però va demanar més “suport” a les institucions per als mitjans locals.

No va ser però, ni un acte amb vista al futur ni un acte nostàlgic –l'homenatge als professionals de la casa es va fer al 20è aniversari– sinó que, per sobre de tot, va voler ser un acte de reconeixement a la societat gironina i de reforçament del vincle que hi té la cadena. Així l'únic vídeo històric va ser per als que han passat per davant les càmeres de la cadena, però no els periodistes sinó els entrevistats, cares destacades de tots els àmbits i nivells; es van crear uns premis per a l'ocasió per als que també han contribuït a crear teixit gironí –hi va haver quatre categories: premi a la comunicació (va ser per a la Cambra de Comerç), a l'esport (Delfi Geli), a la cultura (Temporada Alta) i a l'empresa i l'innovació (Frit Ravich)–, i l'acte el va cloure una cantata musical a càrrec de 170 joves d'onze instituts d'arreu de la demarcació.

La prova més evident d'aquest fort vincle que ha aconseguit crear la cadena amb la societat gironina era a la platea. L'acte d'ahir estava previst inicialment fer-lo a la sala mitjana de l'Auditori però es va haver de fer a la sala simfònica a causa de l'àmplia resposta; i gairebé la van omplir de gom a gom. En les primeres files, moltes cares de l'àmbit polític, però més enllà també hi havia gent destacada del teixit social, econòmic i cultural gironí. No hi van faltar, és clar, els parlaments de les autoritats –el president de la Diputació, Enric Vilert; el secretari de Comunicació del govern, Josep Martí, i l'alcalde de Girona, Anna Pagans–, que van lloar el paper de la cadena tenint en compte les dificultats dels mitjans locals. Ni tampoc els dels responsables de la cadena. Tant Vidal com el director, Àlex Martí, van coincidir a remarcar que les quatre bases inicials de TVGi continuen intactes: proximitat, independència, catalanitat i ser una cadena privada però amb funció pública. Malgrat tots els canvis d'aquests 25 anys.

Urbanisme

La contra

El nou pont sobre el Ter

Resulta estrany que mentre resten aturades les obres de l'N-II per falta de pressupost, es treballi a tot ritme en una obra que no havia estat reclamada en les condicions actuals

27/03/11 03:00 - [Joan Ribas](#)email protegit

Els pilars del nou pont sobre el Ter entre el Trueta i el sector del Salesians. Foto: JORDI SOLER. [1](#)

El riu Ter avança, després de deixar enrere el nucli gironí. Quan guanya l'espai comprès entre la riba on hi ha les instal·lacions del GEiEG, per una banda, i de l'antic seminari salesià –avui escola de formació professional– per una altra, l'amplada de la llera és molt extensa, de les més dilatades del seu recorregut, perquè en aquell punt no queda el cabdal encaixonat entre impediments físics, sinó que és molt ample, planer i llis. Justament, a prop d'aquell punt s'estan alçant les columnes de formigó que han de sostenir el nou pont que enllaçarà les dues ribes, i que tindrà un llarg recorregut, segurament el més gran dels accessos sobre aquest riu. Pel gruix dels basaments hom endevina que es tractarà d'una obra important, preparada per aguantar fort qualsevol embat de les aigües, i amb l'amplitud necessària per al trànsit rodat que haurà de suportar.

Un pont, no hi és mai de massa. Ens decantaríem perquè n'hi haguessin més sobre el Ter, sobretot aigües amunt, entre Bescanó i Sant Gregori, per exemple. Però dit això, afegim que costa d'entendre la utilitat real d'aquest nou pont sobre el Ter. Perquè emergirà de la carretera Nacional II pel distribuïdor de trànsit, situat tot just després de l'hospital Trueta, i abocarà al final, en una zona neutra, al costat d'un supermercat. Allà haurà d'enllaçar amb l'actual carrer del Pont Major, que transcorre pel mig d'un nucli poblat, sovint freqüentat per infants i joves que no dubten per anar d'un costat a l'altre... farcit d'accessos, colgat de semàfors i d'impediments físics en tot el tram de carrer.

Els conductors que vulguin enllaçar amb la carretera de la Bisbal i Palamós, segurament continuaran optant per seguir per la Nacional II, i trencar pel pont de l'Aigua, única manera de salvar el nucli poblat del Pont Major. No els resultarà més adequat endinsar-se pel nou accés. L'única esperança seria que el pont empalmés amb un nou tram de carretera que tingués el traçat justament per allà on ara discorren les vies del tren, al peu de la muntanya. Sembla que aquest era el propòsit inicial: que el tren passés per un tram subterrani en aquell punt, i que al damunt fos possible construir un viaducte que rendís prop de planura de Campdorà. Però aquest propòsit no és sobre la taula, perquè el pas subterrani previst per al tren acaba molt abans, i per aquell punt ja passarà a l'aire lliure. Llavors, les esperances que el Pont Major es vegi lliure d'un trànsit pesant, no són gaires.

Tal vegada se'ns escapa algun punt en el raonament, però no fem altra cosa que posar per escrit comentaris que repetidament hem escoltat de persones que freqüenten aquells indrets, i que no acaben d'entendre la utilitat real d'una obra tan costosa. Resulta força estrany que mentre resten aturades les obres de l'N-II per falta de pressupost, es treballi a tot ritme en una obra que –benvinguda sigui– no havia estat reclamada, almenys en les condicions actuals.

Cultura

La contra

100 joies verdes de tot Catalunya

L'editorial figuerenca Brau ha publicat el llibre 'Arbres remarcables de Catalunya', en el qual Martí Boada Juncà i Arnau Boada Puchol descriuen "cent ombres colossals"

25/03/11 02:00 - [Irena Marquès](#)email protegit

Cada vegada queden menys testimonis vius d'aquells milers de republicans que marxaven cap a l'exili, l'any 1939, pel pas clandestí del coll del Portell, cap a la frontera francesa. Allà mateix en queda un que no s'ha mogut del lloc. És un arbre: el suro de Mas Perxés. Aquest suro, un dels més grans de Catalunya, es troba molt a prop de la masia de la família Perxés, on el president Companys i altres autoritats republicanes van passar-hi les nits del 30 de gener al 5 de febrer de 1939, camí de l'exili. Per tot això, aquest *Quercus suber* situat al terme municipal d'Agullana és conegut com el suro de l'exili. Tot un monument.

El suro del Mas Perxés o de l'exili és un dels cent protagonistes del llibre *Arbres remarcables de Catalunya*, dels naturalistes Martí Boada Juncà i Arnau Boada Puchol, publicat per l'editorial figuerenca [Brau](#). Aquest llibre de 243 pàgines, molt ben editat i il·lustrat amb desenes de fotografies, mostra la fascinació i l'interès que susciten una gran varietat d'arbres singulars del territori català: una joia patrimonial força desconeguda. *Arbres remarcables de Catalunya* descriu de manera rigorosa una diversitat biogeogràfica que sorprèn per les característiques i el simbolisme d'aquests éssers vius.

Un arbre pot destacar per moltes coses, per exemple per les seves grans dimensions. És el cas de l'olivera del Mas Genesta (Vall-llobrega), que, amb els seus 10,41 metres d'altura, un perímetre a la base del tronc de 12,64 metres i una capçada de 14,07 metres d'ample, és una de les més grans del país. També sorprèn el plàtan del Massot (Darnius) perquè és un dels més amples de la península: la seva capçada supera els 32 metres d'amplada i, evidentment, la seva ombra és immensa. A la masia veïna, el 1845 va tenir lloc el segrest i assassinat d'un jove industrial empordanès per part d'uns trabucaires que van deixar una orella de la víctima als seus familiars com a prova del segrest.

Un arbre també pot destacar per la seva forma extravagant, com és el cas del suro-alzina de Mas Obert (Sant Gregori), una autèntica raresa botànica, ja que es tracta d'una alzina i un suro que creixen soldats formant un únic peu, amb els teixits units; i el faig ajagut que es troba entre la Jonquera i la Roca (puig Neulós) i que ha crescut com una bandera modelada pel vent en una zona on la tramuntana supera els 170 quilòmetres per hora.

Medi ambient

Només una petita part dels boscos s'hauran recuperat

Les subvencions i la feina dels propietaris i les administracions ha servit per resoldre part del desastre però els plans no es mantindran

El seu poc valor no ha ajudat a trobar cap sortida rendible que afavoreixi la neteja forestal

07/03/11 02:00 - girona - [Oriol Mas](#)email protegit

En molts boscos de les comarques gironines encara són ben visibles els efectes de la nevada de fa un any. En aquesta foto, un bosc a l'Estanyol, a Bescanó. Foto: MANEL LLADÓ. [1](#) [2](#)

El desastre de la nevada als boscos gironins encara és ben visible. Només cal endinsar-se en qualsevol superfície forestal –sobretot a les Gavarres o Ardenya, però també en altres com la **vall del Llémna**– per comprovar els efectes devastadors que va tenir la combinació de neu humida i pesada i el vent. La majoria de camins forestals ja són transitables, però la fusta tallada i les branques estan acumulats a molts de laterals, de vegades de manera ordenada i, d'altres, tal com van quedar després del temporal.

S'han fet molts d'esforços que s'han concentrat en la neteja dels boscos, tant pel que fa a les administracions com a les entitats i els particulars. Al cap d'un any, queda poca cosa per fer, més enllà de deixar que la fusta morta es podreixi i que el bosc es regeneri. Aquesta és l'opinió de bona part dels responsables en la gestió forestal, que valoren la feina feta fins ara però que veuen difícil d'anar-hi gaire més enllà. Josep Espadalé, president del Consorci de les Gavarres, destaca que “els problemes encara hi són perquè hi ha molta biomassa al bosc i en llocs inaccessibles, i ens hem d'acostumar a veure el bosc com ha quedat i esperar que la fusta es podreixi”. El secretari general del Consorci Forestal de Catalunya, Joan Rovira, també afirma que “molta trencadissa que va fer la nevada s'haurà de deixar per a la regeneració”, si bé considera que els treballs que s'han dut a terme fins ara hauran servit per recuperar bona part de les zones afectades.

El valor de la fusta

En tot cas, el que la nevada ha tornat a posar en relleu és la manca de cap indústria silvícola potent. El poc valor econòmic de la fusta d'aquests rodals afecta el manteniment forestal, i el temporal de fa un any encara va fer més evident aquest fet. Bona part de la fusta s'ha hagut d'acabar enviant en vaixell cap a plantes de biomassa italianes. La fusta de més qualitat s'ha destinat a calderes locals de biomassa i, de fet, aquesta és una de les línies que el consorci vol desenvolupar més: “Volem fer de la necessitat virtut; amb la nevada, ara tenim oportunitats i hem aprofitat per obrir una línia de negoci que fomenti aquestes calderes”, ha dit Rovira.

Un altre problema que es mantindrà és el risc d'incendis, que aquest estiu es preveu que tornarà a ser molt alt. Melcior Soler, propietari forestal i president de la federació d'ADF de les Gavarres, reconeix que “ha quedat molta fusta al bosc, i el risc pot ser fins i tot més alt que l'any passat perquè la fusta serà més seca i les previsions de pluja fins a l'estiu no són gaire altes”. Soler també considera que a partir d'ara els ajuts econòmics s'haurien de destinar a potenciar la gestió forestal, pel fet que s'evitaria la deixadesa que, en cas que hi hagués cap desastre natural, es multipliquessin els efectes catastròfics.

Unes 200.000 famílies van quedar a les fosques per la caiguda de 35 torres

Les línies més afectades van ser les que abastien la Selva marítima i la Costa Brava centre

Alguns afectats van estar més de deu dies sense llum

03/03/11 02:00 - girona - [Oriol Masemail](#) protegit

Notícies relacionades

- [Endesa assegura que una nevada tindria avui menys efectes](#)

Les xifres de l'impacte de la nevada en el subministrament elèctric il·lustren, per si soles, l'abast del desastre. Van caure 35 torres elèctriques només en línies d'alta tensió, i 14 subestacions van quedar sense energia. Si s'augmenta el zoom, el resultat van ser 500 torres malmeses en 266 línies de mitjana tensió, i prop de sis mil avaries i mil torres danyades de baixa tensió. Tot això concentrat bàsicament en la vall del Llémena i el triangle entre Girona, Torroella de Montgrí i Blanes. A més, s'ha de tenir en compte que durant unes hores també va deixar de funcionar la línia de 220 kV entre Vic i Juià, de la qual depèn bona part del subministrament gironí.

La conseqüència va ser, de bones a primeres, unes 200.000 famílies sense llum. Progressivament, aquest número es va anar reduint a mesura que arribaven generadors i es reparaven les línies menys danyades. Al cap de quatre dies, encara quedaven 20.000 famílies sense subministrament, i a partir d'aleshores el ritme de decreixement es va alentir. Els nuclis més allunyats i les cases aïllades són les que més van trigar a recuperar l'electricitat, i deu dies després encara quedaven uns pocs centenars d'abonats afectats.

La reparació de la xarxa elèctrica va ser llarga i els generadors es van mantenir als municipis en previsió de possibles noves avaries tot i que al cap de quinze dies només una tercera part es mantenia en funcionament. En tot cas, la xarxa penjava d'un fil, però va aguantar la demanda de Setmana Santa. Malgrat tot, les queixes no van cessar, i es van presentar pèrdues multimilionàries. L'estiu es va passar sense problemes.

La reconstrucció la van fer més de 1.600 operaris

La reparació dels danys de la nevada va obligar Endesa a concentrar el personal propi i també el d'empreses subcontractades a les comarques gironines. En total van arribar a treballar simultàniament 1.660 operaris i tres helicòpters. A més, es van mobilitzar 19 punts de servei i 500 persones d'atenció telefònica.

Tot havia d'estar arreglat el 30 de juny

Reparació d'una torre a Castell d'Aro. Foto: LL.SERRAT. [1](#)

La Generalitat va donar a Endesa fins al 30 de juny com a termini màxim per arreglar tota la xarxa elèctrica gironina. La companyia va complir amb el calendari, i així es va assegurar evitar riscos d'apagades durant la temporada d'estiu. Per si de cas, es van reservar 450 grups electrògens.

L'expedient sancionador no s'ha resolt

A hores d'ara encara no s'ha resolt l'expedient sancionador que la Generalitat va obrir a Endesa. El motiu no va ser l'estat de la xarxa –es va catalogar l'episodi com una causa més gran– si no la gestió de la informació que va fer la companyia. La multa pot arribar fins als sis milions, i s'haurà de

Endesa assegura que una nevada tindria avui menys efectes

Diu que la renovació de part de la xarxa ha permès millorar-ne la qualitat

Aquest 2011 es faran quatre noves línies d'alta tensió

03/03/11 02:00 - girona - [Oriol Masemail](#) protegit

Una torre doblegada al costat de l'autopista, a la sortida de Salt. La força del vent i el pes de la neu va ser la principal causa que va motivar la caiguda de les torres. Foto: LLUÍS SERRAT. [1](#)

Notícies relacionades

- [Demanda conjunta dels comerciants de la Vall d'Aro](#)
- ["Ningú recorda una situació així"](#)
- [Unes 200.000 famílies van quedar a les fosques per la caiguda de 35 torres](#)
- [El Punt comença avui una sèrie amb motiu de l'aniversari de la nevada del 8 de març del 2010](#)

Si avui tornés a fer una nevada com la del 8 de març de fa un any les conseqüències, com a mínim les elèctriques, no serien les mateixes. Així ho assegura Endesa, per qui la renovació de la xarxa feta arran de l'episodi més les noves infraestructures que s'han de posar en servei evitarien la caiguda de moltes torres. Segons el director de la companyia a les comarques gironines, Francesc Vizcaíno, "ara s'està més preparat per actuar si surten incidències, i per tant no hi hauria tantes avaries com fa un any".

El motiu és sobretot l'estat en què van quedar les línies de la part més afectada pel temporal, que van obligar a refer bona part de la infraestructura. Arran de l'apagada, primer es van buscar solucions provisionals per garantir el subministrament elèctric sense grups electrògens. Tot seguit es va procedir a reparar tota la xarxa malmesa, una operació que va acabar el 30 de juny tal i com marcava el calendari que havia estipulat la Generalitat. Aquesta reparació es va fer seguint la normativa vigent, més garantista que la que estava en servei quan s'havien construït bona part de les línies. Per tant, les torres i els seus suports s'han de fer amb criteris més resistents ara que no pas anys enrere. Tal com afirmava ahir Vizcaíno, "la xarxa està perfectament recuperada, i fins i tot en millors condicions, perquè s'ha dissenyat tenint en compte els nous procediments. A més, i evidentment, la reposició sempre és millor que no pas la infraestructura que es canvia". Pel responsable d'Endesa, aquest no és tampoc cap fet excepcional, perquè la qualitat del servei elèctric sempre avança, i per tant les línies més noves incorporen millores substancials respecte a les més antigues. Les línies d'alta tensió –a 132 i 110 kV– més afectades van ser les que van de Juià a Fonteta, la de la vall del Llémena o la que subministra al sud de la Selva marítima. La destrossa va ser molt més generalitzada en la línia de mitjana i baixa tensió, sobretot a la Selva, el Baix Empordà i el Gironès. La reparació de tot plegat va superar un cost de 60 milions d'euros.

Tot i la millora de les condicions de la xarxa, des d'Endesa s'insisteix que les condicions de la nevada del 8 de març van ser excepcionals, i que, si bé s'ha guanyat en solidesa, també es va posar de manifest que calen noves infraestructures per garantir millor el servei.

Noves línies en marxa

De fet, la companyia va anunciar ahir que per reforçar més la xarxa, aquest 2011 començarà la construcció de noves infraestructures elèctriques planificades des de ja fa temps. Seran diversos projectes. El primer és la nova línia de 132 kV en els trams Bescanó-Sant i Bescanó-Olot, dependents de la subestació de Bescanó que permetrà transformar a aquesta tensió l'energia provinent de la línia de 400 kV. De fet, i segons les previsions amb què compta la companyia, la subestació de la MAT a Bescanó hauria d'entrar en funcionament aquest mateix any.

El segon projecte és el de la línia de 132 kV entre Olot i Figueres passant per Serinyà i Santa Llogaia d'Àlguema. Segons Endesa, aquesta és "una infraestructura vital per reforçar el servei a la demarcació", particularment a l'àrea urbana de Figueres. I finalment, hi ha la línia de 110 kV entre Juià i Bellcaire, que ara mateix és el projecte més endarrerit i que es troba encara en fase de tramitació. Totes tres línies tindran un cost de 20 milions d'euros, un 40% dels 50 milions que Endesa assegura que invertirà aquest any a les comarques gironines. A part, l'elèctrica va explicar que està impulsant la reducció de la compactació d'algunes línies de la xarxa de mitjana i baixa tensió. Això significa separar línies que segueixen un mateix recorregut en suports diferenciats, ja que asseguren que així el sistema queda més reforçat davant de catàstrofes naturals com la nevada, i es reduïrien els efectes sobre la xarxa si caiguessin algunes de les torres.

Obres pendents

A part d'aquests tres projectes, ja en obres o bé en fase avançada de tramitació, n'hi ha dos més de pendents que comenci a funcionar la línia de 400 kV. En primer lloc, es tracta de la línia de 110 kV, entre Tordera i Riudarenes, de doble circuit i entre Riudarenes i Sils, que estan a l'espera que es faci la subestació de la MAT de Riudarenes. I en segon lloc, la repotenciació dels tres circuits de 132 kV de les línies entre Juià i Santa Llogaia; Llançà i Santa Llogaia; i Figueres i Santa Llogaia, pendents en aquest cas de la subestació de Santa Llogaia, on s'acabarà precisament el tram soterrat de la MAT. Aquests dos projectes haurien de millorar i garantir el subministrament a les comarques de l'Alt Empordà i la Selva.

Política

[Enviar un comentari](#)

La crònica

La cançó enfadosa de quan hi ha eleccions

06/02/11 02:00 - [D. Bruguée](#)

Un dinar d'alcaldes de l'àrea urbana en motiu de les Fires de Sant Narcís, ja fa una colla d'anys Foto: M.LLADÓ. [1](#)

Hi ha un ventall de propostes que no hi ha voluntat de complir. Toquen

Des d'ara mateix i fins al 22 de maig, dia que hi haurà les eleccions municipals, se sentiran moltes propostes. Tot seran bones intencions i promeses. El “jo faria” i “si nosaltres hi fóssim, això no passaria”. Però moltes de les propostes no es portaran mai a terme. Probablement perquè qui les fa, pot perdre. O si guanya es pot escudar en la crisi, les concessions que ha de fer al soci de govern i mil històries més. Però després hi ha un altre ventall de propostes que queden bé. Són correctes i, en molts casos, toquen. Però només és això: un escrit sobre el programa perquè de voluntat de dur-la a terme no n'hi haurà cap ni una. Però quan hi torni a haver eleccions, les tornaran a fer. Perquè tornarà a tocar.

És el que passa sempre que es comença a sentir flaire de municipals amb l'àrea urbana de Girona. Aquesta setmana, una candidata a l'alcaldia parlava d'un pacte per Girona amb tots els agents de la capital i l'àrea urbana. I fa quatre anys, ho deia la seva predecessora. I quatre anys abans, la seva predecessora ja ho deia. Però tampoc és imputable a aquesta candidata, perquè els dels partits contraris han fet exactament el mateix. I tampoc això és culpa dels polítics de la capital. Perquè als pobles del voltant, de fet, ja els acaba anant bé. Perquè tots acaben anant a la seva i l'acord de fa uns anys en el sentit que cada un ha de diferenciar-se de la resta per alguna individualitat ha acabat en no-res. Tots han acabat fent els seus polígons industrials, les urbanitzacions que han convertit camps en voreres sense pisos i no coordinant-se els uns amb els altres.

Quan es tracta d'un gran centre comercial, d'indústria i paisatge ningú vol donar res al del costat. Però és clar, quan es tracta de repartir el pas d'infraestructures pel territori, temes de seguretat o alumnes nouvinguts, llavors tothom es recorda del veí. És allò que en anglès en diuen *not in my back yard*. És a dir, sí. Però no al pati de casa meva. Però aquests mesos tothom es voldrà coordinar i fer grans pactes. Toca.

SALT | E.BATLLE La carretera que porta de Salt fins a Olot (N-141, C-63, C-152) passa per tres comarques, Gironès, Selva i Garrotxa, i en aquests moments transcorre per dotze municipis, que podrien ser finalment tretze si s'acaba construint la variant d'Amer i passa per Sant Gregori, part de la coneguda popularment com a carretera de la vergonya.

En tot aquest trajecte de més de 50 quilòmetres, els diferents governs de la Generalitat han dibuixat, al llarg dels anys, noves infraestructures i han previst deu variants, de les quals ara només dues són una realitat -Sant Esteve d'en Bas i la Cellera de Ter-; mentre que la de Sant Julià de Llor i Bonmatí finalment s'ha eliminat dels projectes.

La majoria d'aquestes noves circumval·lacions formen part de l'àmbit del corredor Ter-Brugent; és a dir, el tram que abraça de Salt fins Amer. Però, en l'actualitat, només hi ha una part d'aquesta via que està clar com es construirà: el traçat definit entre Bonmatí i Amer. La previsió del fins fa poc conseller de Política Territorial i Obres Públiques, Joaquim Nadal, era ara fa dos anys que les obres s'havien d'iniciar durant aquest 2011 però, de moment, no s'ha fet cap treball ni tampoc hi ha notícies que s'hagin d'iniciar, segons diferents alcaldes i regidors consultats.

Pel que fa als extrems nord i sud d'aquesta carretera, Salt i les Preses, tot depèn de com s'acabarà resolent el traçat de les variants de les Preses i Bescanó; en el primer d'aquests municipis estaria força clar, ara s'estan resolent les al·legacions.

En canvi, la variant de Bescanó és punt de conflicte ja que hi ha divergències d'on ha d'acabar desembocant aquesta carretera: si ha de passar per Sant Gregori o bé per Salt i, alhora, enllaçar amb l'autopista AP7 en un d'aquests dos municipis. Des de Sant Gregori, el regidor d'Urbanisme, Enric Llauger (CiU), assegura que és una carretera que el poble "no vol ni tampoc ha demanat" i que, per tant, si cal fer passar la variant de Bescanó és pel "corredor per on ara passa".

I des de Salt, en canvi, el primer tinent d'alcalde i regidor d'Urbanisme, Joan Boada (ERC), no vol sentir a parlar que la carretera hagi de passar per les deveses de Salt, ja que "no pot ser que només s'hagi donat un sol traçat possible, no hi ha hagut diàleg, cal parlar amb tothom i fer un estudi", ja que al seu parer la idea d'anar a fer sortir la carretera a tocar l'AP7 Girona Sud "provocarà encara més embussos amb la carretera de Santa Coloma".

Consens per la nova N-141

En el que sí hi ha unanimitat de tot el territori és en la necessitat que es millori tota la carretera i en el cas que va de Salt fins Amer, la coneguda com a carretera de la vergonya, que ja es faci la nova via amb variants incloses i s'acabi amb els trams perillosos, com sobretot el que està encallat entre Anglès i Salt.

Aquesta carretera que va de Salt a Olot fins l'any 1969 també s'aprofitava per a la via del tren entre Olot i Girona. En l'actualitat, la intensitat mitjana diària de trànsit se situa prop dels 7.000 vehicles, amb un elevat percentatge de camions vinculats a les explotacions d'àrids que hi ha al llarg del Ter. D'altra banda, però, com recorden alcaldes i edils dels pobles afectats, la Generalitat va prometre que aquest any es començarien a veure moviments de terres del tram consensuat i, en canvi, no s'hi ha fet res. Per això, alguns dels alcaldes asseguren que caldrà anar a veure el nou titular del Departament de Territori i Sostenibilitat per parlar de la situació. L'alcalde de Sant Julià de Llor i Bonmatí, Joan Grabulosa, explica que confia que s'hi donarà un impuls definitiu perquè "hi ha la sensibilitat i la coneixença de molta gent de CiU sobre la problemàtica".

Més seguretat i agilitat

A banda, des dels municipis es recorda que l'excusa de la crisi econòmica no hauria de ser un tema que faci aturar aquesta carretera, ja que és una urgència per al territori. I això ho defineix clarament l'alcalde de les Planes d'Hostoles, Josep Soler, qui ressalta que "és difícil que a tothom li agradi una carretera, però cal posar tothom de la seva part perquè es bastant perillós circular de Girona a Anglès". I per això fa una crida al consens de tots els batlles dels municipis. Tots coincideixen a recordar que, si bé hi ha una part del traçat solucionat, encara queda la variant de Bescanó i per això demanen que el Govern faci alguna cosa i assegui a tots els implicats per poder reiniciar les converses o el que calgui per poder tirar endavant aquest tram, el "més perillós" segons els edils i els alcaldes, i alhora el més urgent de fer.

De cara a la nova legislatura que s'ha encetat ara a la Generalitat, tots reclamen -excepte Amer- les seves variants promeses al llarg dels anys però, alhora, tots els regidors i alcaldes són conscients que el més importat és apostar per la seguretat dels seus veïns i per unes carreteres que no passin per mig dels pobles, cosa que perjudica els seus habitants o bé per una carretera estreta i sense voral, que dificulta l'anar i venir en molts trams de la carretera d'Olot a Salt.

En tancar aquesta edició, el Departament de Territori i Sostenibilitat no havia proporcionat les dades demanades sobre l'estat dels projectes en tots els trams d'aquesta carretera i tampoc s'havia pogut contactar amb els alcaldes de Bescanó i la Cellera de Ter.

Les obres d'ampliació de l'AP-7 arriben a l'equador

En el tram entre Vilademuls i la Jonquera s'alternen els trams gairebé enllestits amb els que s'han de començar

L'objectiu és haver-ho enllestit al setembre i, a finals d'aquest any acabar el tram de Girona

Els de Fornells i Sant Gregori començaran aviat

El de Vilademuls, pendent d'aprovació

04/01/11 02:00 - girona - [Oriol Mas](#)email protegit

Les obres d'ampliació del viaducte sobre el Terri i al costat de Medinyà és un dels treballs més complexos de l'ampliació de l'autopista. És l'estructura de més envergadura i s'hi han hagut de construir més pilars. Foto: LLUÍS SERRAT. [1](#) [2](#)

Els viaductes sobre el Terri a Medinyà, i el del Ter, a Salt, són els més complexos

D'aquí a un any, les obres d'ampliació de l'autopista entre Fornells i la Jonquera ja hauran d'estar acabades. Segons han explicat a Acesa, els treballs van al ritme previst i, en principi, es compliran els terminis que va posar la concessionària. El calendari marca el segon semestre de l'any com a data per acabar tots tres trams (Fornells-Vilademuls, Vilademuls-Figueres sud i Figueres sud-la Jonquera). El tram de circumval·lació de Girona, que s'ha d'ampliar amb dos carrils per sentit per assumir el desdoblament de l'N-II, anirà una mica més lent i es podria acabar a finals d'any. Mentre que els dos trams nord s'havia previst finalitzar-los al voltant de setembre.

Ara mateix, les constructores ja tenen alguns dels trams en estat molt avançat, i estan fent les fases prèvies a l'asfaltatge dels laterals. En els trams en obres, la velocitat es limita a 80 quilòmetres per hora a causa de l'estretor dels carrils i la manca de voral. Entre Vilademuls i la Jonquera, aquest és el cas per exemple del tram més proper a la Jonquera, i també del que va des de la sortida de l'Escala fins a l'alçada aproximadament de Vilafreser. En altres trams, per la seva banda, els treballs són gairebé inexistents, com és el cas de bona part del tram entre les sortides de Figueres sud i Figueres nord. També hi ha zones en les quals les constructores han començat a fer tasques prèvies de desbrossament i neteja dels laterals i la mitjana, en funció del lloc pel qual s'ampliarà la carretera. Aquest és el cas dels trams entre la sortida de l'Escala i Bàscara, des de l'àrea de servei L'Empordà fins a la sortida de Figueres sud, i entre l'enllaç de Sarrià de Ter, Sant Julià de Ramis i Sant Gregori.

Obres de circumval·lació

Les obres del tercer carril en els dos trams nord van començar el mes de febrer. En canvi, les del tercer i quart carril entre Fornells i Vilademuls ho va fer una mica més tard, a finals de l'estiu, i quan el Ministeri de Foment va haver aprovat el projecte. Aquest tram és el més complex, perquè l'ampliació serà de quatre carrils, precisament en una zona amb una forta pressió urbana. El cas més complicat de resoldre era el de Sarrià de Ter, on es passava molt a prop d'alguns habitatges. Després de mesos de negociacions, Acesa va enderrocar sis habitatges el mes passat, i es van recol·locar els inquilins en unes cases noves.

A més, aquest tram conté les dues estructures més espectaculars de tota l'ampliació: els viaductes sobre el Terri a Medinyà, i sobre el Ter i les Deveses a Salt.

LA XIFRA 39,6

quilòmetres

fan els dos trams nord: de Vilademuls a Figueres sud, i després fins a la Jonquera 2012

A principis d'aquest any

és quan s'ha previst que estiguin totes les obres acabades, inclosos els enllaços

Els enllaços nous, el més endarrerit

La construcció dels enllaços en la circumval·lació de Girona són les obres que han tingut una tramitació més lenta. En els de Fornells –on connectarà amb l'A-2– i Sant Gregori –que també serà la sortida centre de Girona– les obres podran començar aviat, ja que ara estan en procés de licitació. De fet, el Ministeri de Foment va anunciar la setmana passada la relació de béns i propietaris afectats per aquests dos enllaços, com a pas anterior a l'aixecament de les actes prèvies a l'ocupació dels terrenys. Els propietaris afectats per l'enllaç de Fornells estan citats als ajuntaments de Fornells i Aiguaviva el dimecres 9 de febrer, i els afectats pel de Girona i Sant Gregori el 8 de febrer.

En canvi, l'enllaç de Vilademuls encara està pendent de l'aprovació del projecte constructiu que ha de fer el ministeri. La suspensió del desdoblament de l'N-II de Medinyà a Orriols, punt on havia de connectar amb l'autopista, ha obligat a redefinir tot el projecte.

El tercer carril fins a Girona sud, acabat

El tram que ja s'ha posat parcialment en funcionament és el que va des del que serà l'enllaç de Fornells amb l'A-2 a la sortida de Girona sud. En aquest punt ja s'ha construït el tercer carril que dona continuïtat a les obres que s'havien fet entre Maçanet i Fornells, i ja s'ha deixat aquest petit tram d'uns dos quilòmetres a punt per habilitar-hi el quart carril, un cop s'hagi construït l'enllaç. En el tram de circumval·lació de Girona, que serà gratuït per a moviments interns, les obres estan avançades també entre l'accés de Girona sud i Salt i el pont sobre el Ter, on ja s'està pintant la que serà l'ampliació

dels carrils. En canvi, en la resta del tram, les obres estan més endarrerides. Per exemple a l'entorn de la sortida de Sarrià s'estan fent alguns treballs previs.

El tram entre Maçanet i Fornells es va posar en servei a finals de juliol, amb uns tres mesos de retard.

El poble creix llegint

Sant Gregori iniciarà a principi d'any vinent les obres d'una nova biblioteca i un centre cultural que han de cobrir el dèficit actual d'espais culturals del municipi

17/11/10 02:00 - sant gregori - [Jordi Nadale](#)email protegit

L'edifici del centre cultural es construirà en aquest terreny de la plaça Rafael Masó. Foto: J.N. [1](#) [2](#) [3](#)

El creixement del municipi ha obligat a pensar en la construcció d'una nova biblioteca

Sant Gregori tindrà, a partir de l'any 2012, una biblioteca nova i un centre cultural dins del nucli urbà. El nou equipament permetrà substituir la biblioteca Miquel Martí i Pol per un espai nou, sense barreres arquitectòniques i de dimensions més adequades a les necessitats del municipi.

L'Ajuntament ha adquirit per a aquest fi un terreny davant de la plaça Rafael Masó (al costat mateix del pavelló municipal). El projecte preveu la construcció en aquesta parcel·la (a principi de l'any vinent) d'un edifici de tres plantes. La planta baixa es destinarà a la biblioteca i les dues plantes superiors seran espais per a usos culturals diversos. La planta de la biblioteca tindrà 660 metres quadrats construïts (el terreny fa 1.656 metres quadrats). A banda de l'àrea estrictament de lectura hi haurà una àrea de música i imatge, un espai polivalent, a més de serveis diversos i els despatxos i magatzems de gestió del centre. Dins la biblioteca hi haurà també un espai de 70 metres quadrats destinat a ser l'espai de lectura infantil. I, de moment, encara no s'han definit els usos concrets de les dues plantes superiors de l'edifici. L'alcalde de Sant Gregori, Jordi Noguer, va afirmar: “El creixement del municipi, que actualment voreja els 3.000 habitants, ha incrementat la necessitat que tenim d'aquest tipus d'espais”. És precisament el creixement del municipi el que ha obligat als responsables polítics de Sant Gregori de pensar en la construcció d'una nova biblioteca adequada a les necessitats actuals. Pel que fa a la biblioteca vella, la biblioteca Miquel Martí i Pol, està situada en uns baixos de l'avinguda de Girona i, segons l'equip de govern, no hi havia possibilitats de fer-hi cap ampliació. Pel que fa a la situació que tindrà el nou equipament, l'alcalde destaca la bona ubicació: “Estarà situat en un sector estratègic de Sant Gregori integrat per diversos equipaments: el pavelló municipal, l'escola Agustí Gifre, l'Ajuntament, el centre cívic i la llar d'infants”.

Actualment, l'equip de govern està estudiant les pliques per adjudicar l'obra. Dins la primera fase del projecte es realitzaran les obres necessàries per poder posar en funcionament la planta baixa; és a dir, l'espai de la biblioteca, que l'Ajuntament considera que ara per ara és la necessitat més urgent. Aquestes obres tenen un termini d'execució d'un any, aproximadament. El pressupost del projecte és de 1,13 milions d'euros, subvencionats en major part pel pla de Biblioteques de la Generalitat i de la Diputació de Girona, i pel Pla d'Obres i Serveis de Catalunya (PUOSC).

LA XIFRA

660

metres quadrats construïts

tindrà la planta baixa del nou equipament. Serà la destinada a la biblioteca.

Els ajuntaments afectats per la MAT insisteixen a Madrid perquè l'Estat soterrï la línia fins a Bescanó

Diuen que canviar la interconnexió en corrent continu per l'altern no faria variar el cost

07/07/10 02:00 - Girona - [oriol masemail](#) protegit

Torres de la línia de 400 kV, a Osor. Foto: EUDALD PICAS. [1](#)

Notícies de ...

- [Bescanó](#)
- [Riudarenes](#)
- [Santa Llogaia d'Àlguema](#)

Els ajuntaments afectats per la línia de 400.000 volts insisteixen a Madrid en l'opció de soterrar tot el traçat de la MAT fins a Bescanó i el ramal de Riudarenes. En diverses reunions que han tingut amb els ministeris de Medi Ambient i Indústria –d'on depèn ara la tramitació del projecte– han exposat l'estudi del CILMA, en el qual s'argumenta que si el soterrament de la interconnexió es fes en corrent altern, i no en continu com està previst, amb la mateixa inversió es podrien soterrar la resta de trams.

Una delegació formada per membres de l'AMMAT (Associació de municipis contra la MAT) i el CILMA es van reunir primer amb representats del Ministeri de Medi Ambient, i després amb el Ministeri d'Indústria. En la reunió hi havia el director general de Política Energètica i Mines, Antonio Hernández, i el subdirector general d'Energia Elèctrica, Eduardo Ramos, que van escoltar els arguments dels representants gironins. De fet, ara la tramitació del projecte s'està fent a Madrid, perquè l'Estat n'ha de fer la declaració d'impacte ambiental perquè Red Eléctrica pugui fer llavors el projecte executiu i iniciar les obres.

Segons Quer, l'Estat rebutja allargar el soterrament fins a Bescanó no per motius tècnics, sinó per motius econòmics i també per no crear un precedent. «Els vam dir que el precedent ja l'han creat amb la interconnexió, i també els vam demostrar que no és vàlid dir que és massa car continuar amb la línia enterrada fins a Bescanó», ja que segons l'estudi de viabilitat encarregat per el CILMA, amb el pressupost previst per a la interconnexió es podria soterrar tot el traçat. Els tècnics van defensar que si es canviés el projecte que preveu fer la línia amb corrent continu per un altre fet amb corrent altern, l'estalvi permetria allargar el soterrament. El motiu és que les subestacions, que s'emporten bona part del pressupost, serien molt més barates. Del resultat d'aquesta última reunió, el president de l'AMMAT, Xavier Quer, ha assegurat: «No perdem l'esperança, però la llàstima és que no tenim el suport polític necessari a Catalunya, perquè tècnicament és una possibilitat real.»

Estat dels projectes

Ara mateix, el tram més avançat del projecte de la línia de Molt Alta Tensió és el que va entre Sentmenat i Bescanó, on s'està ultimant la instal·lació de les torres elèctriques i del cablejat de la infraestructura, així com de la subestació de final de tram a Vilanna, i podrien entrar en servei després de l'estiu. La resta de trams, en canvi, estan tot just en fase de tramitació. El ramal que sortirà cap a Riudarenes està pendent de la declaració d'impacte ambiental, igual que el tram entre Bescanó i Santa Llogaia d'Àlguema, amb la subestació de Sant Julià de Ramis. La Generalitat va lliurar a l'Estat una proposta definitiva de traçat, en què l'aparta de nuclis com Sant Gregori i Canet d'Adri. Pel que fa a la interconnexió, passarà en bona part al costat del corredor d'infraestructures, i se n'està elaborant el projecte.

Predicción por Localidades. Sant Martí de Llémena (Girona)

- [Predicción](#)

- [Gráficas](#)

- [Temperatura](#)

- [Viento](#)

- [Pobabilidad de precipitación](#)

Capital: Sant Martí de Llémena (altitud: 256 m.)

Elaborado: jueves, 08 julio 2010 a las 06:50 (hora local)

0%

20%

40%

60%

80%

100%

jue 08

vie 09

sáb 10

dom 11

lun 12

mar 13

mié 14

- 5%
15%

- 15%

- 25%

- 45%

- 45%

- 45%

- 5%

- 15%

- 15%

- 25%

- 45%

- 45%

- 45%

- óó Probabilidad de precipitación(%)

Medi ambient

La complexa gestió dels recursos

Els experts admeten que la gestió dels recursos és problemàtica i que per això requereix dels governants accions fermes i no tanta planificació

05/07/10 02:00 - Girona - [teia bastons](#)email protegit

La gestió dels recursos s'ha de fer des de l'àmbit local, s'ha d'actuar més i no planificar tant, s'han de tenir en compte els interessos públics per sobre dels privats, s'han de superar els problemes de governabilitat i aprendre a gestionar situacions complexes, cal establir prioritats per saber quines són les actuacions necessàries ja que es destinen molts diners a actuacions absurdes i no es poden donar com a bons determinats models només perquè a altres llocs funcionen bé.

Aquestes són algunes de les idees que es van exposar durant el debat *La gestió dels recursos de les comarques gironines*, organitzat per l'Observatori de Sostenibilitat i celebrat el 17 de juny. Una de les idees que van exposar d'una manera o altra molts dels assistents va ser que hi ha molta planificació i molta legislació per gestionar els recursos, però poca actuació. «Tenim un problema de governabilitat perquè no sabem gestionar problemes complexos», va assegurar Francesc Camps, president del Consorci Alba-Ter. Segons la seva opinió, molts dels conflictes que es generen al voltant de la gestió de l'aigua o l'electricitat se solucionarien mitjançant decisions fermes dels governants.

La gestió de l'aigua

Ell, com abans ja havia fet Anna Ribas, del departament de geografia de la UdG, va posar sobre la taula la problemàtica de la gestió de l'aigua, una de les estrelles del debat. Per Ribas, hi ha una falta de disponibilitat d'aigua pel creixement demogràfic i pel creixement urbanístic. I més concretament pel model urbanístic de baixa densitat que porta més consum d'aigua. Per Camps, el problema no és que a Catalunya no hi hagi aigua, sinó que el que no hi ha és una planificació estratègica.

Lluís Sala, del Consorci Costa Brava, va deixar clar que calen més recursos per atendre l'augment de la demanda, sobretot a l'estiu. Però també va advertir sobre el model agrícola: «Optar per una agricultura atlàntica com s'ha fet aquí, que tenim un clima mediterrani, vol dir eixugar els rius per poder regar.»

En el camp energètic, Joan Esteve, de l'Institut Català d'Energia, va advertir de cert «nacionalisme energètic» perquè hi ha empreses que estan en mans de l'Estat i molts països actuen per interessos polítics i opten per desenvolupar infraestructures per al seu profit i no per al dels altres. Segons la seva opinió, els reptes són l'augment de la demanda energètica i la saturació de les infraestructures i l'eficiència i la sostenibilitat energètica. En relació amb la sostenibilitat, Francesc Córdoba, de la consultoria Fractàlia, va dir que es donen situacions ridícules, com ara que s'importa fusta de França però s'exporta biomassa a Sardenya a través del port de Palamós.

El cost dels residus

Alfred Viñas, director gerent de Trargisa, l'empresa que gestiona la incineradora de Campdorà, va exposar un panorama com a mínim sorprenent sobre la gestió dels residus si es compara amb la major consciència ambiental i les nombroses campanyes a favor del reciclatge i de la reducció de volum de residus. «Aspirar al residu zero és una utopia», va sentenciar, tot i que hi va afegir que sí que es pot racionalitzar. També va dir que els residus no van ser un problema fins que la societat els hi va considerar. I va ser a partir d'aquell moment que va caldre gestionar-los. «Una gestió que costa molts diners i que mai no donarà beneficis», va dir.

Centralisme excessiu

Felip Toledo, del Consell Comarcal de la Selva, va explicar que «qui contamina, paga» i que per això els ciutadans s'espavilen per generar menys residus. Ell va ser un dels que van denunciar l'excessiu centralisme i que des de Barcelona es prenguin decisions que no tenen res a veure amb les necessitats del territori. Per Sergi Nuss, de l'Observatori de Sostenibilitat, la solució és definir prioritats i després establir les actuacions que s'han de dur a terme.

Des del Consorci Costa Brava es va advertir que una part del problema és que hi ha hagut un augment de població inesperat i les infraestructures no s'han adaptat amb la mateixa rapidesa. Per això es va reivindicar més acció i menys planificació. Dani Boix, de la UdG, va dir que hi ha un problema de voluntat a l'hora de gestionar problemes complexos: «En sabem, però potser no volem. I si és a aquest costat no pots ser a l'altre.» Ell va insistir en la necessitat d'aprendre a gestionar la situació: «Apareix un problema com els dels nitrats, es fa una actuació, però quan la polèmica es desinfla, no sabem els resultats ni tenim dades de si s'ha revertit la situació de la contaminació dels aqüífers.»

Malgrat les crítiques per l'excés d'una planificació que després no serveix per a res, també es van sentir opinions a favor. Joan Esteve va dir que la planificació és bàsica: «Però abans cal un diagnòstic i una bona anàlisi de la situació per identificar els reptes i fixar cap on s'ha d'anar.» Precisament en relació amb les actuacions, des del Consorci de la Costa Brava es va advertir que durant els anys de bonança econòmica es van prendre decisions que no van ser les més encertades, però sí les més cares. I va posar com a exemple les dessalinitzadores: «Tenim la dessalinitzadora més gran d'Europa, però hem de tenir clar que és l'opció més cara per solucionar els problemes de gestió de l'aigua.»

SERGI NUSS

observatori de Sostenibilitat

«Cal establir uns límits, unes prioritats, ja que després podrem parlar de les actuacions que cal fer»

ELS PROTAGONISTES

FRANCESC CORDOBA

consultoria fractàlia

«L'excés de planificació dispersa. Hem de deixar de planificar tant i passar a l'acció»

ALFRED VIÑAS

incineradora de residus de campdorà

«Els residus són un recurs incòmode i car. La seva gestió mai donarà beneficis»

ANNA RIBAS

udg

«Obviem els problemes, hi ha falta de decisió, però no ens ha de fer por equivocar-nos»

DANI BOIX

udg

«Apareix un problema com el dels nitrats, es prenen mesures i passada la febrada el problema continua»

FRANCESC CAMPS

consorci alba-ter

«Catalunya té prou aigua, però en la gestió ha imperat l'interès privat per sobre del públic»

LLUÍS SALA

consorci costa brava

«Se'ns tracta com una conca deficitària quan la realitat és que se'ns emporten l'aigua»

JOAN ESTEVE

institut català de l'energia

«La planificació és bàsica, però abans s'ha de fer un bon diagnòstic per saber cap on anar»

FELIP TOLEDO

consell comarcal de la selva

«Hi ha molt centralisme. Moltes directrius són per solucionar problemes de Barcelona»

Planificar, prioritzar, actuar, descentralitzar

t. bastons

Cal planificar la gestió dels recursos, però tota aquesta planificació no servirà de res si després no s'actua. La falta d'una actuació ferma per part dels governants és la que es va criticar durant el debat. Entre les propostes que es van exposar destaca la conveniència d'establir unes prioritats clares i de dur a terme una gestió coordinada dels recursos. «Fa basarda que la gestió de l'aigua vagi per un costat, l'agrícola per un altre i la urbanística per un de diferent», assegurava Dani Boix, de la UdG. En relació amb la gestió de l'aigua, va quedar clar que els interessos públics han d'imperar per sobre dels privats, que cal establir més mesures per fomentar l'estalvi a les cases i que no es pot continuar construint en zones inundables. Respecte als residus, es va advertir que és una utopia aspirar al «residu zero» i que és un error importar models d'altres països només perquè han funcionat bé, perquè Catalunya «no és ni Suècia ni Alemanya». També es va destacar que la falta de governabilitat i l'excessiva centralització fan que no es prenguin decisions encertades. O sigui que caldria establir mecanismes de descentralització. Per prendre mesures encertades i adequades cal disposar de dades reals, però durant el debat es va posar de manifest que la informació estadística actual és escassa, dolenta i, en alguns casos, falsa. Tothom va estar d'acord que la gestió dels recursos és conflictiva i que fins i tot la conflictivitat pot anar a l'alça. Però també va quedar clar que gran part de la conflictivitat es pot solucionar mitjançant decisions fermes.

Massa centralisme

«La gestió de l'aigua, del sòl i dels residus s'ha de fer des de l'àmbit local.» «Ara es gestiona des d'un despax i això sempre genera conflictes.» «Estem cansats que es prenguin decisions per nosaltres.»

Aquestes opinions expressades durant el debat exemplifiquen el malestar que hi ha per l'excessiva centralització de les decisions. Felip Toledo, del Consell Comarcal de la Selva, va criticar que les decisions es prenguin per solucionar problemes de Barcelona i de l'àrea metropolitana que no tenen res a veure amb els problemes de les comarques gironines. També es va apuntar que des del territori hi ha més capacitat de diàleg i que el fet de comptar-hi a l'hora de prendre decisions també permetria arribar a acords i evitar la conflictivitat.

Una MAT necessària

En contra del que es podria esperar, la famosa línia d'alta tensió va ser la gran absent del debat sobre la gestió dels recursos. Francesc Córdoba, de la consultoria Fractàlia, va posar el tema sobre la taula, però la resta de participants no s'hi van «enganxar». Córdoba va apuntar que oposar-se a la MAT no té cap sentit perquè el dia que el TAV entri en funcionament la xarxa elèctrica gironina no aguantarà: «La MAT és necessària. El debat és com s'ha de fer.» Segons la seva opinió el soterrament és possible, però no amb el traçat actual, sinó aprofitant els corredors de serveis ja existents: «És una problemàtica de gestió, no tècnica ni econòmica.» No obstant això, va admetre que el soterrament és més car que el traçat aeri.

Infraestructures i serveis

El tercer carril de l'autopista entre Maçanet i Fornells obrirà al trànsit d'aquí a un mes

Aquest tram de 18,7 quilòmetres és el primer a entrar en servei des que van començar les obres d'ampliació de l'AP-7

22/06/10 02:00 - Girona - [mar.vicente](mailto:mar.vicente@protegit.com) email protegit

Una imatge del tram de l'ampliació de l'autopista AP7 entre Maçanet de la Selva i Fornells. [1](#)

Notícies relacionades

● [La prolongació de l'autopista fins a Tordera arriba al tram final](#)

El tercer carril de l'autopista AP-7 al tram entre Maçanet de la Selva i Fornells estarà obert al trànsit en els dos sentits de circulació d'aquí a poc més d'un mes. Aquest tram, de 18,7 quilòmetres, serà el primer que s'obrirà des que van començar les obres d'ampliació de l'autopista. L'anunci el va fer ahir el director general d'Acesa, Josep Lluís Giménez, en una conferència organitzada pel Centre d'Infraestructures i la Cambra de Comerç de Girona. Giménez també va parlar dels accessos a l'AP-7 que s'han de fer a Girona, que seran gratuïts. Segons Giménez, a final d'aquest any podrien començar els enllaços de Sant Gregori i Vilademuls, però el de Fornells va amb més retard, a l'espera que Foment presenti el nou traçat, després dels canvis demanats per l'Ajuntament.

L'ampliació feta a l'autopista entre Maçanet de la Selva i Fornells ja és visible des de fa uns dies, tot i que encara no s'hi pot circular perquè hi ha uns cons que ho impedeixen. Segons ha explicat la concessionària Acesa, el motiu és una qüestió de seguretat, ja que si s'obren petits trams de tres carrils i els altres es deixen de dos, es creen colls d'ampolla. Aquest serà el primer tram que entrarà en servei, i ho farà d'aquí a un mes. De fet, el dia 15 de juliol s'obrirà el tercer carril en sentit sud, i més tard s'obrirà el de sentit nord. En concret, el 28 de juliol, quan l'ampliació estarà plenament operativa. Les dates les va donar el director general de la companyia, Josep Lluís Giménez, en una conferència a Girona. A l'acte hi van assistir el president de la Cambra de Comerç de Girona, Domènec Espadale, i el president de la Fundació Cercle d'Infraestructures, Pere Macias.

Pel que fa a la resta de trams de les obres d'ampliació de l'AP-7, el responsable de la concessionària de l'autopista va dir que aquest estiu no es treballarà a la via als trams que estan en obres i que es mantindran els dos carrils de circulació per evitar problemes de trànsit durant la temporada turística. Sí que continuaran les obres a les zones on no es molesti el trànsit.

Pel que fa a a dates d'entrada en servei, va avançar que el tram de Fornells a Vilademuls i el de Vilademuls a la Jonquera han d'estar acabats a final de l'any que ve. També va parlar dels accessos a l'AP-7 que s'han de fer a Girona. En aquest cas, va dir que les obres de Sant Gregori a Vilademuls està previst que comencin a final d'any, però en el cas de Fornells serà més tard, perquè el Ministeri de Foment encara ha de resoldre les al·legacions de l'Ajuntament i presentar el traçat definitiu. Tots els accessos a la circumval·lació de Girona continuaran sent gratuïts, com fins ara.

350 milions a Girona

L'ampliació de l'autopista a les comarques gironines costarà prop de 350 milions d'euros, segons dades d'Acesa. El seu director general va explicar que aquest cost l'empresa l'ha de rendibilitzar amb l'increment de pas de vehicles, que ja suposarà un increment d'ingressos addicional perquè no pot apujar el preu dels peatges. En cas que no sigui així, Josep Lluís Giménez va dir que llavors el govern ho haurà de compensar, tot i que no va concretar si això seria amb un augment dels anys de la concessió, que acaba el 2021.

Uns 45.000 vehicles diaris de mitjana

El director general de la concessionària Acesa, Josep Lluís Giménez, va explicar ahir que hi ha hagut una reducció del 4% del trànsit per l'autopista arran de la crisi econòmica, una xifra similar a la resta de Catalunya. Giménez va dir que aquesta reducció no s'atribueix en principi a les obres que s'estan fent. Interrogat sobre si l'aturada de les obres d'ampliació de l'N-II ha compensat la crisi i ha fet augmentar el trànsit, el director general va assegurar que una cosa ha compensat l'altra i que es treballa amb les mateixes xifres de pas de vehicles que si l'A-2 estigués en funcionament. En concret, Giménez va dir que l'autopista absorbeix uns 45.000 vehicles diaris de mitjana, mentre l'N-II està entorn dels 20.000.

Demanen gratuïtat fins a Riudellots

La circumval·lació de Girona després de ser ampliada a quatre carrils continuarà serà gratuïta, cosa que significa que es podrà circular sense pagar peatge entre Fornells i Vilademuls. L'alcalde de Riudellots de la Selva, Montserrat Roura, va demanar ahir, en el marc de la conferència organitzada pel Cercle d'Infraestructures i la Cambra de Comerç de Girona, per què la gratuïtat no s'estén també fins a l'aeroport Girona Costa Brava. El director general d'Acesa, Josep Lluís Giménez, li va respondre que no està previst perquè es va projectar amb la idea que ja hi hauria l'autovia A-2, és a dir, que s'hauria desdoblant l'actual N-II.

Segons Giménez, tenint en compte que ja hi hauria aquesta alternativa, «no tindria cap sentit des del punt de vista de la concessió que fos gratuït fins a l'aeroport». L'alcalde de Riudellots, però, va replicar que ara les obres no estan acabades i va reclamar que si més no es tingui en compte que sigui gratuït mentre durin les feines d'ampliació de l'N-II.

El director general d'Acesa, Josep Lluís Giménez, li va respondre que aquesta és una decisió que ha de prendre el Ministeri de Foment si l'Ajuntament de Riudellots ho demana.

Treure peatges o millores fiscals?

El responsable de la concessionària Acesa era ahir a la llotja de contractació de Girona per parlar de *La col·laboració público-privada: l'ampliació de l'AP-7 com a model*. Durant la xerrada, Josep Lluís Giménez va parlar del debat sobre si s'hauran de treure els peatges i el greuge comparatiu que afecta Catalunya respecte de la resta de l'Estat espanyol. El directiu de la concessionària va relatar que ell aposta perquè es puguin aconseguir unes bonificacions fiscals per a aquells que hagi de pagar peatges, més que no pas per treure'ls o per eximir-ne una part de la població perquè els fan servir més, per exemple. Giménez també va dir que cal buscar «un sistema de preus que la gent entengui», va dir.

El temps per fer una carretera

El director general d'Acesa també va parlar durant la seva intervenció d'ahir de les previsions de temps que tenen les infraestructures entre que es

projecten i es fan, i va posar d'exemple que el debat de l'ampliació de l'autopista AP-7 va començar fa quinze anys. «No podem acceptar que els tràmits siguin tan llargs. S'ha de reduir el temps per evitar que quan les infraestructures neixin quedin obsoletes», va assegurar.

La consellera socialista considera "menos utópico" el federalismo que el independentismo

BARCELONA, 15 Jun. (EUROPA PRESS) -

La consellera de Salud de la Generalitat, Marina Geli (PSC), ha volcado sus pensamientos y reflexiones más íntimas acerca de su biografía, vocación médica, política y Catalunya en el libro 'Endreçar l'ànima' --Ordenar el alma-- (Plataforma Editorial), que presentó hoy en un acto en Esade arropada por el presidente del Govern, José Montilla, el ex presidente y ex alcalde Pasqual Maragall, y numerosos amigos y representantes del sector sanitario.

El libro es un "relato de mujer" como madre de dos hijos --Carla y Pol--, médica y política comprometida con su país, que "sin valor literario" alguno --dijo-- plasma sus pensamientos "como habla" en tres capítulos: 'Ser mujer. Familia, medicina y vocación política' el primero, 'Construir salud. Sanidad, territorio y sociedad' el segundo y 'Catalunya, España y el mundo' el último.

Precisamente en alusión a este último capítulo consideró que es "menos utópico" el federalismo que el independentismo. Pese a que dijo que Catalunya tiene sitio dentro de España, defendió que no puede tratarse de una España simétrica, puesto que no todas las comunidades son iguales.

La idea surgió precisamente a la salida de la presentación del libro 'Ser médico', de Miquel Vilardell, actual presidente del Colegio de Médicos de Barcelona (COMB), en la Organización Médica Colegial (OMC) en Madrid, explicó la misma Geli (Sant Gregori --Girona--, 1958) en el acto, conducido por la actriz Mercè Sampietro y al que acudieron casi medio millar de personas.

"Soy una persona de acción, pero decidí escribir el libro porque la gente necesita que nos mojemos y es importante hacer aportaciones reflexivas en momentos de grandes cambios", puesto que "no es la especie más fuerte la que sobrevive, sino la que mejor responde al cambio", dijo, parafraseando a Charles Darwin.

También se presentó como una "mujer de cambio, la primogénita de Cal Ros de la Font, fruto de una mezcla de familias liberales y republicanas, trabajadoras del campo forestal y ganadero", explicó Geli, que reivindicó una mirada plural ante la "vida fragmentada" y el "puzle complicado" que viven muchas mujeres, refiriéndose a la dificultad de conciliar vida personal, familiar y laboral.

MÉDICO DEL PAÍS

"He tenido mucha suerte, porque he sido una niña feliz. La vida me ha dado oportunidades de ser política del Gobierno de mi país. Pasé de jugar a médicos a ser médico y ahora soy médico de mi país", destacó orgullosa.

Montilla, autor del prólogo de la obra, defendió en su discurso la propuesta del libro: "En un tiempo acelerado y confuso como el que nos toca vivir, encontrar un momento para detenerse es un ejercicio imprescindible para poner orden en las ideas y los pensamientos".

El presidente admitió el "esfuerzo honesto" que realiza la máxima autoridad sanitaria del Govern, que alabó por su trayectoria "vital e intensa". Subrayó que el libro contiene las "reflexiones serenas de una mujer socialista", que "se enmarcan en una perspectiva de género, tono de progreso y equidad, que todavía tiene mucho trabajo pendiente".

Tras un caluroso aplauso, el ex presidente Maragall se refirió a Geli como una mujer "abierta" y "de buena salud", de la que valoró que "ha aguantado y aguanta dos legislaturas" y ha colaborado con la fundación de lucha contra el Alzheimer que preside. "Si la salud falla, falla todo", señaló el autor del epílogo.

SANDRO ROSELL, EN EL PÚBLICO

En tono de broma, saludó al presidente electo del FC Barcelona, Sandro Rosell, al que felicitó pero confesó que no había votado en las urnas el pasado domingo, lo que despertó la risas del público.

La directora de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA), Rosa Culell, presentó al público la primera parte del libro, en el que Geli vuelca su lado más personal, y destacó de la titular de Salud su "honestidad" y capacidad de pasar de la vida pública a la personal y familiar. "Nos dice en su libro que en otra vida estudiará humanidades, geografía y literatura, pero yo creo que lo hará antes", resaltó.

FALTA DE CONFIANZA DE LA POBLACIÓN

El notario y colaborador de varios medios de comunicación Juan José López Burniol habló de la parte más política del libro, que ocupa una décima parte del total. En esta apartado, la consellera constata una "extraordinaria falta de confianza", y mira Catalunya "hacia dentro y hacia fuera", definiéndola como "humanismo, ciencia, arte y tecnología".

"¿Dónde vamos?. ¿Cómo serán los próximos diez años?. ¿Catalunya saldrá reforzada?", se pregunta la consellera en esta parte, en la que responde: "Depende de nosotros, nuestros pensamientos y confianza".

Para los días de hoy, Geli receta "unidad" de la nación. "Todos, personas y pueblos, somos hijos de nuestros propios actos y Catalunya será lo que los catalanes decidan que sea", explicó Burniol, en alusión al libro de la consellera.

Por último, Vilardell descartó explicar su parte correspondiente del libro y felicitó a la consellera por su trayectoria. Alabó que es una "mujer valorada y querida" que conoce bien el sistema sanitario y las personas que lo integran. Le agradeció su amistad y capacidad de escuchar.

[Subir rutas](#) | [Mapa do Mundo](#) | [Procurar](#)

Granollers de Rocacorba - Medinyà

Imágenes ©2010 TerraMetrics, Datos de mapa ©2010 Tele Atlas -

Vista: 29 veces, **descargada:** 0 veces

Pujada per Granollers de Rocacorba fins al coll d'en Salica per una pista amb molta pedra solta. Aquest tram es pot considerar difícil, tot i que la resta de ruta és de dificultat moderada. De Biert fins a Can Marieta es passa per pistes i corriols molt tancats a causa de les nevades del mes de març de 2010. 5 h de ruta.

Actividade: bicicleta de muntanya

preto de Sant Esteve de Llémena, Catalunya (Espanya)

Lonxitude: 34,66 quilómetros

Altitude min.: 62 metros, **máx.:** 832 metros

Altitude acum. subida: 1.078 metros, **baixada:** 1.315 metros

Grado de dificulade: Moderado

Data: abril 25, 2010

<http://gl.wikiloc.com/wikiloc/view.do?&id=864861>

Desde: [Obter ruta](#)

[English](#) | [Español](#) | [Català](#) | [Galego](#) | [Euskaraz](#) | [Français](#) | [Italiano](#) | [Svenska](#) | [Dutch](#) | [Deutsch](#) | [??????????](#) | [????????](#) | [????????](#) | [Srpski \(BiH\)](#) | [Hungarian \(Magyar\)](#) | [Polski \(Polish\)](#) | [Portuguese](#) | [Türkçe](#)

[Usuarios](#) | [Rutas recentes](#) | [Forum e Suxestións](#) | [Acerca de Wikiloc](#) | [Advertising](#) | [Blog](#) | [Contactar](#) | [Condicions de uso](#) | [Axuda](#)

Quinze municipis de les comarques gironines tenen litigis oberts per límits territorials

Girona i Celrà es disputen el castell de Sant Miquel, i Ribes i Queralbs, una

Quinze municipis gironins tenen actualment oberts litigis pels seus límits, i la comissió de Delimitació Territorial té la funció de decidir quin dels pobles té raó en les seves reivindicacions. Els casos pendents de valoració són vuit, amb quinze municipis que no es posen d'acord. El més destacat és el conflicte entre Ribes i Queralbs, que reivindiquen que una central elèctrica forma part del seu municipi. Girona i Celrà s'enfronten pel castell de Sant Miquel. Uns altres conflictes afecten Tossa i Lloret, Flaçà i Foixà, Bescanó i Sant Gregori, Bescanó i Salt, Sant Julià i Bordils, i Regencós i Torrent. Aquests conflictes es produeixen ara perquè la Generalitat elabora el Mapa Municipal de Catalunya per establir correctament els límits territorials.

En els darrers tres anys, el Departament de Governació i Administracions Públiques, mitjançant la direcció general d'Administració Local, ha impulsat l'elaboració del Mapa Municipal de Catalunya (Mapacat), per tal d'establir correctament les línies que delimiten els municipis del país. Amb aquest procés, en el qual s'elabora un mapa en format digital i a escala 1:5.000, es tracta de substituir els límits poc precisos que va fer fa gairebé un segle l'Institut Geogràfic de l'Estat, un tràmit deficient i amb les limitacions tecnològiques evidents dels anys vint del segle passat. A les comarques gironines els treballs estan força avançats a la Garrotxa, el Ripollès, el Pla de l'Estany i el Gironès, i ara se centren de ple a la Selva i, tot seguit, al Baix Empordà. Pel que fa a l'Alt Empordà, per qüestions d'especificitat els treballs s'hauran de fer d'una altra manera, i per això s'han deixat per al final. En aquest cas, el mateix material necessari que s'utilitza en els altres llocs es va perdre amb la guerra de 1936 a 1939.

El director general d'Administració Local, Carles Bassaganya, assegura que aquesta feina «és d'aquelles desagrades, ja que en molts casos significa aflorar aquella situació mig sabuda o no d'aquell límit municipal que tothom intueix que arriba fins allà», però quan aquesta tasca es fa amb coordenades i amb plànols exactes, «això provoca problemes de delimitació». Per Bassaganya, «ordenar i aclarir els límits municipals no és tan sols una manera d'evitar problemes a les administracions, sinó que, a més, és un tema estructural». «No ens podem permetre no tenir clars els límits interns del país», conclou.

A les mans de la comissió de Delimitació Territorial

El procés per solucionar els desacords entre els ajuntaments comença en el moment en què els dos consistoris que no consideren que la informació per delimitar els seus termes municipals sigui comuna aproven en el ple una acta de desacord. Llavors entra en escena la comissió de Delimitació Territorial de Catalunya. Aquesta comissió és un òrgan d'estudi, consulta i proposta en relació amb les matèries que afecten la determinació, la revisió i la modificació dels ens locals de Catalunya i de les demarcacions en què s'estructura l'administració de la Generalitat. Els ajuntaments han d'acreditar davant d'aquesta comissió la documentació que consideren que els dóna la raó. Un cop la comissió ha elaborat l'informe, el remet a la direcció general d'Administració Local. El dictamen de la comissió no és vinculant, però tot i que l'última paraula la té el conseller de Governació i Administracions Públiques, sempre ha fet cas d'aquest òrgan d'estudi.

Els ajuntaments, en cas de no estar d'acord amb la resolució final poden tornar a recórrer-hi en contra, davant de la Generalitat o el jutjat contenciós administratiu. La comissió de Delimitació Territorial també té altres funcions, com ara elaborar els estudis i les propostes de revisió per a l'aplicació de mesures de foment en casos de fusió o agregació voluntària de municipis, o per a la reforma de l'organització municipal. La comissió és integrada per vuit representants de l'administració de la Generalitat, vuit de les entitats locals (quatre ho són a proposta de l'Associació Catalana de Municipis i Comarques, i quatre a proposta de la Federació de Municipis de Catalunya), tres de les universitats de Catalunya, un representant del Col·legi de Geògrafs i un de l'Institut d'Estudis Catalans.

Quinze municipis de les comarques gironines tenen litigis oberts per límits territorials

Girona i Celrà es disputen el castell de Sant Miquel, i Ribes i Queralbs, una central elèctrica

0

Quinze municipis gironins tenen actualment oberts litigis pels seus límits, i la comissió de Delimitació Territorial té la funció de decidir quin dels pobles té raó en les seves reivindicacions. Els casos pendents de valoració són vuit, amb quinze municipis que no es posen d'acord. El més destacat és el conflicte entre Ribes i Queralbs, que reivindiquen que una central elèctrica forma part del seu municipi. Girona i Celrà s'enfronten pel castell de Sant Miquel. Uns altres conflictes afecten Tossa i Lloret, Flaçà i Foixà, Bescanó i Sant Gregori, Bescanó i Salt, Sant Julià i Bordils, i Regencós i Torrent. Aquests conflictes es produeixen ara perquè la Generalitat elabora el Mapa Municipal de Catalunya per establir correctament els límits territorials.

En els darrers tres anys, el Departament de Governació i Administracions Públiques, mitjançant la direcció general d'Administració Local, ha impulsat l'elaboració del Mapa Municipal de Catalunya (Mapacat), per tal d'establir correctament les línies que delimiten els municipis del país. Amb aquest procés, en el qual s'elabora un mapa en format digital i a escala 1:5.000, es tracta de substituir els límits poc precisos que va fer fa gairebé un segle l'Institut Geogràfic de l'Estat, un tràmit deficient i amb les limitacions tecnològiques evidents dels anys vint del segle passat. A les comarques gironines els treballs estan força avançats a la Garrotxa, el Ripollès, el Pla de l'Estany i el Gironès, i ara se centren de ple a la Selva i, tot seguit, al Baix Empordà. Pel que fa a l'Alt Empordà, per qüestions d'especificitat els treballs s'hauran de fer d'una altra manera, i per això s'han deixat per al final. En aquest cas, el mateix material necessari que s'utilitza en els altres llocs es va perdre amb la guerra de 1936 a 1939.

El director general d'Administració Local, Carles Bassaganya, assegura que aquesta feina «és d'aquelles desagrades, ja que en molts casos significa aflorar aquella situació mig sabuda o no d'aquell límit municipal que tothom intueix que arriba fins allà», però quan aquesta tasca es fa amb coordenades i amb plànols exactes, «això provoca problemes de delimitació». Per Bassaganya, «ordenar i aclarir els límits municipals no és tan sols una manera d'evitar problemes a les administracions, sinó que, a més, és un tema estructural». «No ens podem permetre no tenir clars els límits interns del país», conclou.

Exjugador del Girona (1984-85). Membre na lesió va estroncr-li la carrera. Després de l'Espanyol (82-84) va complir el somni de jugar al irona. Al Sant Gregori (85-91), però, va ser on millor s'ho va passar.

MARC BRUGUÉS SALT Segurament que no el van veure destacar en un dels partits de costellada que feien sovint les famílies Cabezas i Carbó però el cert és que el València va posar l'ull a Salt i es va endur cap a la capital del Túria tres dels jugadors amb més projecció del conjunt gironí (Cabezas, Carbó i Síria). De tots, només Dani Cabezas arribaria al primer equip valencianista de la mà d'Alfredo Di Stéfano. Amb un futur brillant per endavant, una desgraciada lesió en un entrenament li va frenar la projecció. Tot i que mai més va ser el mateix després d'aquella lesió, al palmarès de Dani Cabezas hi figura una Copa, una Recopa i un bon grapat de partits a Primera amb València i Espanyol. Després d'un altre any marcat per les lesions al Girona, Cabezas va decidir "gaudir" al Sant Gregori, on més bé s'ho ha passat jugant a futbol. Ja com a entrenador, el saltenc ha estat un clàssic de les banquetes gironines (Can Gibert, Sàbat, Arbúcies, Esplais, Salt, Sant Gregori i Sant Ponç).

29-04-2010 / 17:10 h

(Cataluña) SOCIEDAD-SALUD, COMUNICACION

Güell rueda una historia de amor e intriga política ambientada en el siglo XI

Barcelona, 29 abr (EFE).- El Monasterio de Sant Pau del Camp de Barcelona ha visto hoy desfilas por su claustro románico un anacrónico grupo de personas vestidas con ropajes del siglo XI que se dirigían a la iglesia donde se ha celebrado la coronación del Conde Berenguer Ramon, en el penúltimo día de rodaje de la serie "Ermessenda".

La miniserie, que consta de dos capítulos de 85 minutos cada uno y se emitirá por TV3, está basada en la vida de Ermessenda de Carcassona, condesa de Barcelona, Gerona y Osona, que gobernó durante sesenta años en un mundo de hombres, y lo hizo sin esconderse tras la sombra de sus descendientes.

Laia Marull interpreta a esta mujer que llegó desde Francia para casarse con el Conde Ramon Borrell de Barcelona y al morir su marido se vio obligada a gobernar junto a su hijo y acabó imponiéndose a éste.

"Mi personaje es una mujer muy dura consigo misma y con los demás, especialmente con su hijo. Cuando éste muere, cogobierna con su nieto e intenta ser más indulgente, pero no le resulta fácil", ha explicado Marull, que reconoce nunca había oído hablar de este personaje histórico hasta que el director Lluís Maria Güell le ofreció el papel.

No obstante, una vez metida en el personaje, Marull reconoce que ha descubierto todo un mundo de intrigas políticas, en el que hijos, nietos, hermanos y primos se reparten condados y buscan equilibrios territoriales en una Cataluña acabada de nacer.

Unas intrigas políticas que se entremezclan con relaciones sentimentales, amores y desamores, según ha explicado el director Lluís Maria Güell.

Así lo ha corroborado el actor Roger Coma, que interpreta al conde Hug d'Empúries, "un hombre enamorado de la condesa que acaba declarándole la guerra por despecho".

"La complicación de la trama está en combinar los sentimientos de los personajes con el contexto histórico", ha explicado Coma, que considera que los guionistas han logrado "con acierto" explicar "didácticamente" una época y crear un "thriller político".

Los personajes históricos se suceden en esta serie, en la que Lluís Homar interpreta al Abad Oliva, "un referente de la época, que fundó muchos monasterios y medió en muchos conflictos", según el actor.

Además, el Abad Oliva "era uno de las personas más cercanas a Ermessenda, aunque eran dos personas muy distintas, ya que la condesa era muy pasional y el Abad Oliva más cerebral".

Con su hábito negro y una enorme cruz colgada al cuello, Lluís Homar se ha sentido trasladado al siglo XI, especialmente en las secuencias rodadas en exteriores, como la de hoy en el Monasterio de Sant Joan del Camp, una iglesia que se fundó en el siglo X fuera de los muros de la ciudad y que ahora está en el corazón del barrio del Raval de Barcelona, aunque mantiene intacto su aire medieval.

El equipo de esta serie producida por Ovideo ha rodado durante nueve semanas en Gerona, el monasterio de Sant Cugat del Vallès (Barcelona), el castillo de Clasquerí, en Castellar del Vallés (Barcelona) y en Sant Gregori (Gerona), entre otros lugares que conservan la estética feudal que requiere esta ficción histórica.

"Ermessenda" sigue la línea de otros proyectos de ficción televisiva de gran envergadura, como "Les veus del Pamano" o "Serrallonga".

Entre el reparto destacan nombres como Francesc Orella, Rosa Renom, Julio Manrique, Pau Durà, Àlvaro Cervantes, Dafnis Balduz, Francesc Garrido, Marina Gatell, Joan Massotkleiner y Bea Segura.

Amor y poder medieval en Sant Pau del Camp

La iglesia del Raval acoge el rodaje de 'Ermessenda', la serie de TV-3 sobre esta condesa catalana del siglo XI

J. Á. MONTAÑÉS - *Barcelona* - 30/04/2010

Vota

Resultado éééé 8 votos

Los escolares del colegio público Collaso i Gil del Raval de Barcelona no daban crédito a lo que estaban viendo. Al otro lado de la verja de su patio, príncipes y princesas con corona, caballeros con capa y espada y obispos y sacerdotes con cruces al cuello, hábitos negros y coronillas tonsuradas, paseando a las puertas de la iglesia de Sant Pau del Camp, como si hubieran escapado de alguno de sus cuentos favoritos. En realidad estaban siendo espectadores de una de las últimas escenas del rodaje de Ermessenda, la serie que TV-3 está realizando sobre esta condesa de Barcelona, Girona y Osona del siglo XI, que gobernó durante 60 años y fue uno de los personajes femeninos más importantes de su momento.

La noticia en otros webs

● [webs en español](#)

● [en otros idiomas](#)

La actriz Laia Marull es Ermessenda. Vestida con una túnica talar y cubierta por una larga capa bordada en rojo y oro que arrastra al andar, es el centro de la escena que se rueda en el interior de la impresionante iglesia románica de Sant Pau del Camp: la coronación de su hijo Berenguer Ramon I (Dafnis Balduz). Bajo la dirección de Lluís Maria Güell un actor que hace el papel de obispo coloca una corona sobre la cabeza de Berenguer y luego hace un signo de la cruz. Ermessenda se dirige al altar y recoge una segunda corona y se la coloca sobre su cabeza. Se gira y entrega a su hijo una espada que besa al recogerla. Los dos acaban saludando a los nobles allí reunidos. No hay diálogos, sólo gestos, miradas y mucho ritual. La escena se repite una y otra vez hasta conseguir que salga perfecta, según Güell.

"Mi personaje es una mujer muy dura, con ella y con los demás, sobre todo con su hijo y su nieto, a los que quiere controlar en todo momento", explica Marull prudente en la descripción de su personaje para no desvelar más de lo permitido. "No sabía mucho de ella hasta que me ofreció el papel el director", reconoce la actriz ganadora de un Goya por *Te doy los ojos* en 2004.

La película recoge las intrigas políticas de la Cataluña dividida en numerosos condados del momento y de los conflictos familiares por tener el poder. Todo aderezado por una o varias historias de amor entre la propia Ermessenda, el conde Hug de Empúries, al que da vida Roger Coma: "por despecho invado un condado, pero mi personaje se transforma, luego conseguimos una buena amistad", explica este actor encantado con las acciones de espadas y caballos. El tercero en discordia es un sobrino de la condesa protagonizado por Julio Manrique, que alterna sus trabajos como actor y director, "lo nuestro es un amor imposible", confiesa. Además, Lluís Homar da vida al Abad Oliva, otro de los personajes fundamentales de la historia medieval catalana. "Oliva y Ermessenda son personajes diferentes, ella pasional y el más cerebral, pero se admiran", explica Homar durante un descanso en el rodaje, vestido con un hábito negro hasta los pies, una enorme cruz al cuello y enorme flequillo que le tapa la frente. "Mi papel no tiene nada que ver con el que hice sobre el papa

Amor y poder medieval en Sant Pau del Camp

La iglesia del Raval acoge el rodaje de 'Ermessenda', la serie de TV-3 sobre esta condesa catalana del siglo XI

J. Á. MONTAÑÉS - *Barcelona* - 30/04/2010

Los escolares del colegio público Collaso i Gil del Raval de Barcelona no daban crédito a lo que estaban viendo. Al otro lado de la verja de su patio, príncipes y princesas con corona, caballeros con capa y espada y obispos y sacerdotes con cruces al cuello, hábitos negros y coronillas tonsuradas, paseando a las puertas de la iglesia de Sant Pau del Camp, como si hubieran escapado de alguno de sus cuentos favoritos. En realidad estaban siendo espectadores de una de las últimas escenas del rodaje de Ermessenda, la serie que TV-3 está realizando sobre esta condesa de Barcelona, Girona y Osona del siglo XI, que gobernó durante 60 años y fue uno de los personajes femeninos más importantes de su momento.

La actriz Laia Marull es Ermessenda. Vestida con una túnica talar y cubierta por una larga capa bordada en rojo y oro que arrastra al andar, es el centro de la escena que se rueda en el interior de la impresionante iglesia románica de Sant Pau del Camp: la coronación de su hijo Berenguer Ramon I (Dafnis Balduz). Bajo la dirección de Lluís Maria Güell un actor que hace el papel de obispo coloca una corona sobre la cabeza de Berenguer y luego hace un signo de la cruz. Ermessenda se dirige al altar y recoge una segunda corona y se la coloca sobre su cabeza. Se gira y entrega a su hijo una espada que besa al recogerla. Los dos acaban saludando a los nobles allí reunidos. No hay diálogos, sólo gestos, miradas y mucho ritual. La escena se repite una y otra vez hasta conseguir que salga perfecta, según Güell.

"Mi personaje es una mujer muy dura, con ella y con los demás, sobre todo con su hijo y su nieto, a los que quiere controlar en todo momento", explica Marull prudente en la descripción de su personaje para no desvelar más de lo permitido. "No sabía mucho de ella hasta que me ofreció el papel el director", reconoce la actriz ganadora de un Goya por *Te doy los ojos* en 2004.

La película recoge las intrigas políticas de la Cataluña dividida en numerosos condados del momento y de los conflictos familiares por tener el poder. Todo aderezado por una o varias historias de amor entre la propia Ermessenda, el conde Hug de Empúries, al que da vida Roger Coma: "por despecho invado un condado, pero mi personaje se transforma, luego conseguimos una buena amistad", explica este actor encantado con las acciones de espadas y caballos. El tercero en discordia es un sobrino de la condesa protagonizado por Julio Manrique, que alterna sus trabajos como actor y director, "lo nuestro es un amor imposible", confiesa. Además, Lluís Homar da vida al Abad Oliva, otro de los personajes fundamentales de la historia medieval catalana. "Oliva y Ermessenda son personajes diferentes, ella pasional y el más cerebral, pero se admiran", explica Homar durante un descanso en el rodaje, vestido con un hábito negro hasta los pies, una enorme cruz al cuello y enorme flequillo que le tapa la frente. "Mi papel no tiene nada que ver con el que hice sobre el papa Borgia", aclara. Rosa Renom, Pau Durà, Alvaro Cervantes, Francesc Garrido, Marina Gatell, y Joan Massotkleiner, son otros de los actores que completan el reparto de la serie.

"Ermessenda fue una estadista de la época, luchó contra las redes de poder estrechamente ligadas a la familia y contra el poder feudal de los nobles", explicó el director. "Es una serie muy bien ambientada y documentada, pero es una ficción histórica", asegura Güell, que ya llevó a la pantalla la vida del conde Arnau, en Arnau, que TV-3 proyectó hace unos años.

Rodada durante nueve meses en **Sant Gregori** de Girona, el monasterio de Sant Cugat, el castillo de Clasquerí de Castellar del Vallès y en un estudio de Terrassa, donde se ha construido la planta de un palacio donde se desarrolla gran parte de la acción, la miniserie que ha contado con la colaboración de Ovidio TV y el Instituto Català d'Indústries Culturals (ICIC) tiene un presupuesto de 2,8 millones de euros. Los dos capítulos de 85 minutos con los que consta la serie podrán verse la temporada que viene, en horario de máxima audiencia, según TV-3.

Medi ambient

Les línies de la discòrdia

La planificació de la xarxa elèctrica a les comarques gironines preveu sis línies noves de distribució a banda de la de 400 kV

21/03/10 02:00 - Girona - [oriol mas](#) email protegit

A dalt, a l'esquerra, el mapa actual de la xarxa elèctrica de transport a les comarques gironines. A la dreta, les previsions pel 2013. Segons el govern i les elèctriques, si la nevada hagués passat el 2013, les conseqüències haguessin sigut molt diferents, i l'apagada hagués sigut una altra història. Segons els contraris a aquestes infraestructures, tot hagués succeït igual. Per als primers, la construcció de la MAT serà el punt d'inflexió que permetrà millorar i assegurar el subministrament elèctric a la demarcació, perquè d'aquesta obra pengen d'altres projectes com sis noves línies de distribució d'alta tensió d'Endesa i més subestacions, reforçant la xarxa de baixa tensió. Per als segons, aquestes línies es poden fer sense la MAT, i el que cal és millorar el manteniment.

El debat elèctric està més encès que mai. Les noves infraestructures i el manteniment de les velles en són els eixos, i els punts que han de determinar les causes de l'apagada a centenars de milers d'abonats arran de la nevada.

Segons la planificació del govern, la MAT comporta sis noves línies: una de 110 kV entre Olot, Serinyà i Figueres; dues línies de 132 kV de Juià a Figueres; una de 220 kV entre les subestacions de Juià i Sant Julià de Ramis; una de 110 kV entre Juià i Belcaire, i una de 132 entre Figueres i els Límits, per evacuar l'energia eòlica. A part, hi ha les subestacions de Bescanó, Ramis, Riudarenes i Santa Llogaia, i posar al dia la de Juià. Segons el director general d'Energia i Mines de la Generalitat, Agustí Maure, «la MAT també és això, ja que reforçarà i garantirà el subministrament i permetrà a Endesa fer noves línies de 25 kV per enfortir la xarxa». A més, considera que amb tot això fet, l'apagada s'hagués resolt més ràpid, perquè la xarxa hagués estat més mallada i en les grans línies és més difícil que hi caiguin les torres, per una qüestió de mida i disseny.

Endesa, que és qui hauria de fer bona part d'aquestes infraestructures, diu que té els diners, la voluntat i els projectes per fer-les, però que l'oposició del territori n'allarga la tramitació i en dificulta l'execució. I Red Eléctrica defensa que la societat exigeix aquests projectes, perquè vol subministrament elèctric, i que la seva feina és executar-los com abans millor.

En tot cas, el temporal va afectar 4 línies de 132 kV, 10 de 110 kV, 139 de mitja tensió, i centenars de baixa, que són les que han ocasionat el problema més greu. Per això, veus com No a la MAT i alcaldes defensen que el que cal és millorar el manteniment.

Volen que Maure dimiteixi

La plataforma No a la MAT demana la dimissió d'Agustí Maure, ja que creuen que la planificació elèctrica depèn del govern i no de les companyies elèctriques. El seu portaveu, Joan Martí, ha afirmat que els expedients oberts «seran només de cara a l'aparador», ja que amb els antecedents que hi ha hagut «ja es veia que falta manteniment de la xarxa de distribució, i tot plegat demostra que les elèctriques fan el que volen». Martí va insistir que amb la línia de 400 kV, la caiguda de torres i les afectacions haguessin sigut les mateixes.

El Síndic actua d'ofici

El Síndic de Greuges ha obert dues actuacions d'ofici pel temporal de neu, davant les afectacions que es van produir i per analitzar tant el paper de l'administració com el de les empreses de subministrament elèctric. D'una banda, vol estudiar si hi va haver manca de coordinació i col·laboració entre departaments

La tuneladora del TAV de Girona començarà a foradar després de Setmana Santa

La «Gerunda» es preveu que al novembre arribi a l'estació havent fet el primer tram de túnel, d'1,3 quilòmetres

21/03/10 02:00 - Girona - [dani vilà](#) email protegit

Notícies relacionades

●[Faran una estació provisional per al TAV a Girona que podria estar en servei cinc anys mentre no es faci la TAV a Girona](#) que farà la tuneladora *Gerunda* començarà a ser una realitat després de Setmana Santa. Es preveu que si no hi ha cap contratemps el mes de novembre vinent s'hauran enllestit els 1,3 quilòmetres que separen el sector de Mas Xirgu i l'estació del parc Central. Després de mesos de muntatge, la *Gerunda* està completament muntada i ja han començat a fer les primeres proves per comprovar que funciona. La gran màquina començarà a foradar mig any més tard del que era previst, però els tècnics mantenen el termini del 2012 per garantir que el TAV podrà circular a Girona. El segon tram de túnel, que connectarà l'estació amb el sector de Fontajau, no es començarà a fer fins a final d'any, i s'espera que la tuneladora acabi la feina a finals del 2011.

La tuneladora *Gerunda* està pràcticament muntada, ja s'hi han començat a fer les primeres proves satisfactòries i començarà a foradar després de Setmana Santa. És previsible que l'inici del primer túnel urbà es faci coincidir amb la visita d'algun alt càrrec d'Adif o del mateix ministeri de Foment.

Si no hi ha contratemps, els responsables de l'obra esperen que el primer túnel, que unirà la zona industrial de Mas Xirgu, al sud de Girona, amb l'estació del parc Central, estigui enllestit per les Fires d'aquest any. Un cop arribi al sector de Josep Maria Gironella, s'haurà de traslladar la màquina, i s'aprofitarà el pas per l'estació per fer el manteniment i el canvi de peces de la tuneladora. Aquesta operació podria allargar-se un mes o un mes i mig abans no comenci el segon túnel urbà, que enllaçarà l'estació amb Fontajau, on hi ha el punt de sortida de la tuneladora.

En el segon túnel, el punt més delicat serà abans de passar a uns 40 metres de profunditat sota el riu Ter. A la Devesa hi ha un canvi geològic, i per això s'ha previst fer-hi un punt d'inspecció per si cal canviar alguna peça que permeti avançar més bé en el terreny. El segon túnel hauria d'estar acabat a finals de l'any 2011, i llavors només faltaria la instal·lació de les vies i l'electrificació per permetre el pas de combois de TAV el 2012 com manté Adif i, malgrat que el coordinador europeu de la infraestructura preveu l'entrada en funcionament de la línia el 2013.

Es retarden les voladures

Aquesta setmana haurien d'haver començat les voladures i explosions del pou de sortida al sector de Fontajau, a tocar del Puig d'en Roca. La regidora de mobilitat, Isabel Salamaña, explica que el material que es troben «permet continuar treballant amb retroexcavadores», i avança que les voladures no començaran com a mínim fins després de Setmana Santa. Tal com ja es va anunciar als veïns del sector, s'informarà de quan es realitzaran les detonacions del pou de sortida i de sota la muntanya. Es miraran de fer al migdia i comportaran talls momentanis a la zona quan es facin.

LA XIFRA

metres per dia.

És la distància que es preveu que recorrerà la tuneladora cada dia des del moment que comenci a foradar el túnel al sector de Mas Xirgu de Girona. La *Gerunda* és una màquina molt complexa que al mateix temps que forada el subsòl i avança va posant les dovelles de formigó que reforçaran el túnel que executa la màquina. Es tracta d'un giny de més de 100 metres de llargada d'una gran complexitat que ha estat construït específicament per respondre a les necessitats del terreny que es trobarà per travessar Girona de manera subterrània des del sud fins al nord.

Allau de camions

La construcció de l'estació continua avançant i en les pròximes setmanes començarà l'excavació sota les lloses, un fet que comportarà que un gran nombre de camions circulin per aquest sector per endur-se la terra que es vagi traient. Els responsables de l'obra ja van advertir al principi dels treballs que sortiria un camió cada dos minuts. Per reduir l'impacte, s'ha dividit el sector en dos i uns camions circularan des de les obres cap al carrer de Santa Eugènia fins a la frontissa del Güell cap a Sant Gregori, mentre que els altres aniran pel carrer Oviedo pels carrils segregats per anar a buscar l'autopista.

Enginyers i tècnics acusen Endesa de deixadesa en el manteniment de les línies

La companyia es defensa i diu que ha gastat 500 milions en 5 anys a la demarcació en noves infraestructures i conservació

17/03/10 02:00 - [oriol mas / dani vilà](#) email protegit

Tasques de reparació d'una línia elèctrica, a Salt, amb una torre caiguda en primer pla. Foto: ROBIN TOWNSEND. [1](#)

Notícies relacionades

- [El govern aprova ajuts per als ajuntaments i els comerços](#)
- [Crida de la Diputació a tots els 221 alcaldes](#)
- [«Puc començar a netejar el bosc?»](#)
- [Ausàs: «S'han de millorar els plans d'emergència dels ajuntaments»](#)

Tothom contra Endesa. Primer hi va haver una pluja de crítiques contra la gestió que la companyia va fer de l'episodi, i ara ja s'hi comencen a sumar diverses veus que l'acusen de falta de manteniment d'una xarxa elèctrica que es considera envellida i sense adaptar als nous temps. El Col·legi d'Enginyers Industrials, treballadors del sector i fins i tot el mateix govern posen en dubte que la companyia hagi fet els deures. Mentrestant, Endesa es defensa de tots aquests atacs amb xifres: segons ha explicat, ha invertit uns 500 milions d'euros els últims cinc anys a les comarques gironines, tant en noves infraestructures com en despeses d'explotació de les ja existents. A més, assegura que el manteniment ha estat sempre el correcte i complint les normatives.

Una vegada restablert gairebé tot el subministrament elèctric, comença a arribar el moment d'esbrinar les causes de l'apagada. Joaquim Nadal, en funcions ahir de portaveu del govern, explicava que encara no es disposa de les conclusions de l'expedient informatiu obert a Endesa –i nou companyies més– per aquest episodi. Un manteniment deficient de la xarxa i la falta d'inversions ja apareixen, però, com els principals motius de la manca de subministrament durant diversos dies a desenes de milers de persones. Així ho va apuntar ahir el mateix Nadal, quan va dir que el govern serà «molt exigent i implacable» quan avalui si Endesa està complint el pla d'actuacions que preveu la llei de garantia del subministrament elèctric, aprovada a finals del 2008, precisament arran de l'apagada que hi va haver a Barcelona. A més, va deixar clar que Endesa «està complint amb endarreriment» les inversions compromeses, crítica que també va dirigir a Red Eléctrica.

La delegació de Girona del Col·legi d'Enginyers Industrials es va referir sobretot al mal estat de la xarxa elèctrica a la demarcació. El seu portaveu, Jaume Masgrau, va ser taxatiu: «Tot apunta que les torres no estaven en bon estat de manteniment, perquè a mesura que s'envelleixen convé renovar-les.» Masgrau també va responsabilitzar-ne l'administració, que, al seu parer, ha de vetllar perquè la companyia compleixi les seves obligacions. «La normativa no crec que hagi fallat, perquè sinó haurien caigut moltes més torres de les que ho van fer.»

Si la normativa és suficient o no i si cal adaptar-la a circumstàncies excepcionals és un altre dels debats oberts. Joan Vila, de la comissió d'energia de Pimec, defensa Endesa, ja que els últims indicadors de qualitat de la xarxa, del 2008, demostraven que aquesta era excel·lent: «Que una torre sigui vella no vol dir que estigui obsoleta. Els índexs de qualitat que fa la Generalitat donen la raó a Endesa i, per tant, el que potser s'hauria de fer és adaptar la normativa a aquests casos excepcionals.» Vila, però, defensa que la companyia faci algun acte de desgreuge als clients.

En vista de tot això, Endesa es remet a les xifres. Uns 500 milions entre inversió i conservació del 2004 al 2008 a les comarques gironines, amb noves subestacions i una revisió anual de totes les línies. La companyia explica que les tales i podes es fan seguint la normativa, com també el manteniment de les torres, que com que és bo permet que tinguin una vida útil llarga. Pel que fa a les noves inversions, assegura que moltes no es podran fer fins que no s'hagi construït la MAT.

Mossos i turisme

El sindicat CCOO dels Mossos d'Esquadra va denunciar ahir mancances de coordinació i recursos humans i materials durant la nevada del dia 8, i es va oposar a les suspensions de feina i sou, com s'ha fet a Figueres. D'altra banda, el director general de Turisme de la Generalitat, Joan Carles Vilalta, va assegurar ahir a Girona que la manca de llum «no ha suposat una imatge negativa a l'estranger» i creu que «no tindrà conseqüències en el turisme», i que el govern ha controlat que la premsa internacional no donés missatges negatius de la Costa Brava.

«Solucionem l'avaria i res més»

Una munió d'empreses del territori són les que es cuiden del manteniment i la resolució d'averies d'Endesa en la mitjana i baixa tensió, ja que la companyia els encarrega els treballs. Segons alguns testimonis recollits ahir per aquest diari, el manteniment de les línies és gairebé inexistent, la xarxa de baixa tensió més antiga no es modernitza i està en mal estat, i la feina es limita a resoldre les averies: «No hi ha manteniment, quan hi ha una avaria se soluciona i res més. La companyia t'envia un document on et diu el que has de fer, i quan vas a treballar-hi, si veus que hi ha més coses que no estan bé no les pots arreglar. T'has de limitar a fer el que et diuen, perquè si fas de més no t'ho paguen.» Com a exemples concrets, els pals de fusta en mal estat es tornen a substituir per pals de fusta, i no per torres més consistents; molts cables ja no tenen la funda que els pertoca perquè amb el temps ja s'han cremat; i hi ha menys transformadors dels que tocarien en zones on la xarxa fa anys que està feta. La crítica general és que les línies són antigues, tal com reconeixia ahir també un treballador a Catalunya Ràdio: «Algunes tenen més de 40 anys, amb torres rovellades... Des de fa dos anys tenim ordres de fer un manteniment mínim, per atribuir els problemes a la MAT.» Fins i tot alguns dels tècnics que han arribat d'Andalusia afirmen que la caiguda de torres s'explica perquè són velles, sense els càlculs més avançats de les noves.

Política

Mas colla Montilla i li demana que faci cessar Saura pel «cúmulo d'errors» a Interior

Des del govern rebutgen que hi hagi dimissions i insten el cap de l'oposició a mantenir una actitud «més constructiva»

17/03/10 02:00 - Barcelona - [o.a.-etxearte / a.serrano](#)

El govern va acordar ahir que finalment seran el conseller d'Economia, Antoni Castells, el de Política Territorial, Joaquim Nadal, i el d'Interior, Joan Saura, els que compareixeran al Parlament per detallar la gestió de la nevada del 8 de març. Malgrat haver demanat explicacions, l'oposició no en té prou i ahir va reclamar al president de la Generalitat la destitució de Saura, no només per la gestió del temporal. El líder de CiU, Artur Mas, va anunciar que inclourà la petició de dimissió en les conclusions de la comissió d'investigació de l'incendi d'Horta de Sant Joan, que es votaran la setmana vinent a la cambra catalana. Mas ho argumenta pel «cúmulo d'errors a Interior». Des de l'executiu li van retreure que no adopti una actitud «més constructiva».

La nevada ha tornat a posar la gestió de la conselleria d'Interior en el punt de mira, igual que en aquesta legislatura ja ho han fet l'incendi d'Horta de Sant Joan, en què van morir cinc bombers, les manifestacions d'estudiants contraris al pla de Bolonya, i la participació del mateix Joan Saura en una manifestació en favor de Gaza. El líder de CiU, Artur Mas, reticent a demanar dimissions –contràriament als seus col·laboradors– va demanar ahir a José Montilla que «exerceixi» de president de la Generalitat i faci cessar «els responsables pel cúmulo d'errors a Interior». Mas feia referència fonamentalment a Saura, tot i que la federació ha demanat també, en reiterades ocasions, la dimissió de la mà dreta del conseller, Joan Boada. «Cal tenir més sentit de país i menys protegir-se ell dins del tripartit, i cal que a Interior hi hagi cessaments d'alts responsables», demanava Mas en una entrevista a Rac-1. CiU inclourà la petició en les conclusions de la comissió d'investigació d'Horta de Sant Joan, que es presenten demà i es votaran la setmana vinent a la cambra catalana. El PP farà la mateixa petició que la federació, i Ciutadans reclamarà la «reprovació» de Saura i també del conseller de Medi Ambient, Francesc Baltasar, també d'ICV-EUiA. El tripartit, per la seva banda, descarta assumir cap responsabilitat política pel foc en la seva resolució.

La demanda del principal grup de l'oposició difícilment es complirà, però afegeix pressió a Montilla en un moment en què la gestió que l'executiu ha fet arran de la nevada és, com a mínim, qüestionada, i més després del manifest signat per més d'un centenar d'alcaldes. El president de la Generalitat ja va descartar, dilluns a la nit, destituir ningú de l'executiu, perquè no hi ha hagut, segons assegura, ni mala fe ni negligència ni incompetència. De fet, en aquest cas, l'executiu només admet errors en la comunicació i la informació del temporal, però no en la seva gestió.

Després de la reunió del consell executiu, el conseller Joaquim Nadal va respondre a Mas. Li va reclamar que adopti una actitud «més constructiva» i que faci propostes «positives». Quant a la destitució de Saura, es va remetre a les paraules que la nit anterior havia pronunciat el President. El conseller de Política Territorial, de fet, serà un dels que compareixeran al Parlament per detallar la gestió que el govern ha fet de la crisi generada per la nevada. També ho faran els consellers d'Interior, Joan Saura, que va haver de donar explicacions a la cambra sobre l'incendi d'Horta en el marc de la comissió d'investigació, i el titular d'Economia, Antoni Castells, de qui depenen les competències en energia. Es desconeix, encara, si les compareixences dels tres consellers seran conjuntes o cada conseller intervindrà en la respectiva comissió. En funció de les explicacions, el president de CiU no va descartar ahir que el seu grup acabi demanant la compareixença del mateix Montilla a la cambra.

Nadal diu que la MAT només hauria evitat part dels talls del dia de la nevada

El govern va fer ahir un esforç per minimitzar les diferències que l'apagada elèctrica ha reobert entre el PSC, d'una banda, i ERC i ICV-EUiA, de l'altra, sobre la necessitat de la instal·lació de la MAT. Si el president de la Generalitat, José Montilla, va avisar dimecres passat que les conseqüències de la nevada a les comarques gironines no haurien estat tan greus amb la línia de molt alta tensió, el conseller Joaquim Nadal va afegir aigua al vi. Després de la reunió del Consell Executiu, Nadal va admetre que la MAT hauria evitat la magnitud de la primera apagada elèctrica, que va afectar 220.000 usuaris com a conseqüència de la caiguda de la línia Vic-Juià. Però no hauria pogut combatre, segons va dir, les incidències produïdes per la caiguda de línies de baixa i mitjana tensió, que va qualificar de «trinxades». En espera de les conclusions de l'expedient informatiu obert a les companyies elèctriques, Nadal va admetre que podria haver-hi alguna relació entre el mal estat de la xarxa i les inversions endarrerides.

Darrera actualització (Dimecres, 17 de març del 2010 02:00)

Publicat a

- [El Punt Barcelona](#) 17-03-2010 Pàgina 16
- [El Punt Barcelonès Nord](#) 17-03-2010 Pàgina 16
- [El Punt Camp de Tarragona i Terres de l'Ebre](#) 17-03-2010 Pàgina 16
- [El Punt Comarques Gironines](#) 17-03-2010 Pàgina 16
- [El Punt Maresme](#) 17-03-2010 Pàgina 16
- [El Punt Penedès](#) 17-03-2010 Pàgina 16
- [El Punt Vallès](#) 17-03-2010 Pàgina 16

Una quarantena d'alcaldes de tots els partits clamen que mai més es repeteixi aquest caos

Uns 20.000 gironins d'una quarantena de municipis han passat una sisena nit sense subministrament elèctric

14/03/10 02:00 - Girona - [anna puig](#) email protegit

- [Els Bombers fan un centenar de sortides per la neu](#)
- [Per la dignitat dels gironins](#)
- [Revifa el «no» a la MAT](#)
- [Cap a la normalitat](#)
- [El soroll d'una excavadora](#)
- [Veïns de Llagostera es manifesten, farts de no tenir llum per sisè dia](#)
- [Caldes, el poble de la Selva amb més problemes per tornar a la normalitat](#)
- [En teoria, del tot protegits Amb plans o sense plans](#)

D'ERC, de CiU, del PSC, d'ICV i independents. Quaranta-dos alcaldes gironins, de tots els colors polítics, han expressat en un manifest conjunt la seva indignació per les conseqüències del temporal de neu, especialment pel tall de subministrament elèctric, i fan un clam perquè mai més no es torni a repetir aquest caos que consideren «evitable». Un clam que va dirigit a la Generalitat i a les companyies elèctriques, als quals assenyalen com a culpables de la manca d'informació i de previsió. Mentrestant, a l'hora de tancar aquesta edició encara h havia 20.000 persones sense llum en una quarantena de municipis. Els més afectats eren Caldes, Vilobí, Llagostera, Castell-Platja d'Aro, Maçanet, Tossa, Calonge i Cassà. El servei es va restablir quasi amb plena normalitat a Lloret de Mar.

«Com a portaveus del món local, volem expressar la nostra queixa per les dificultats que hem tingut durant les fases més crítiques de la crisi, provocades per una falta de comunicació i d'informació.» El manifest, que podeu llegir íntegrament en l'article que apareix a la pàgina següent, mostra la solitud i la indignació dels alcaldes. Consideren que «mai més, per la dignitat dels gironins» no es pot repetir aquest caos. Reclamen mesures al govern, revisió dels protocols, compensacions econòmiques, més control sobre les elèctriques i, no menys important, que es demani disculpes als milers d'afectats.

Fins a quaranta-dos alcaldes l'han subscrit, fins ara, dels següents municipis: Tossa, Blanes, Tordera, Lloret, Santa Coloma, Massanes, Vilobí, Riudellots, Breda, Brunyola, Sant Feliu de Buixalleu, Hostalric, Riudarenes, Osor, Anglès, Amer, la Bisbal, Colomers, Calonge, Begur, Pals, Forallac, Mont-ras, Fontanilles, Serra de Daró, Ullastret, Palafrugell, Palamós, Sant Feliu de Guíxols, Llagostera, Fornells, Bescanó, Campllong, Llambilles, Sant Martí de Llémena, Sant Joan de Mollet, Flaçà, Sant Gregori, Sant Andreu Salou, Vilademuls, Sant Feliu de Pallerols i la Vall d'en Bas.

Encara gent sense llum

A l'hora de tancar aquesta edició s'estava pendent de recuperar el servei en alguns punts, però les

Valvi Supermercats disposa de 35 botigues i l'objectiu és continuar creixent

El tracte amable, la confiança i l'atenció al client és el valor afegit dels establiments de proximitat

14/03/10 02:00 - Sant Gregori - [IMMA BOSCH](#) email protegit

La proximitat, l'assortiment de productes i la relació qualitat preu són els factors que més valora el consumidor a l'hora de triar un supermercat. Valvi Supermercats, a més, hi afegeix «un tracte amable», «confiança» i «atenció al client», qualitats que, segons el director general de l'empresa, Joaquim Vidal, és: «El nostre valor afegit.» Actualment, el grup disposa de 35 botigues i la darrera es va inaugurar l'octubre del 2009 a Besalú. Les previsions d'aquest any són continuar creixent: «Estem mirant alguna cosa, però encara no m'atreveixo a concretar.» Vidal explica que, com ha passat en la majoria de supermercats i hipermercats de l'Estat, la crisi ha fet baixar les vendes, però, malgrat això, Valvi va facturar només un 2% menys el 2009 respecte de l'any anterior.

En la reunió general que Valvi va fer el 7 de febrer i en què va reunir els 130 responsables de les botigues, Vidal va parlar de la crisi i del que cal fer per afrontar-la: «Ens esperen un anys durs i diferents.» Les vendes dels supermercats han baixat perquè el consumidor «compra d'una altra manera». La proximitat, segons assegura Vidal, és el principal factor pel qual es mou el consumidor. «I nosaltres som un supermercat de proximitat.» Però també per l'assortiment de productes: «Tenim unes 11.000 referències repartides en les diferents botigues Valvi. I una bona qualitat preu, que també donem.» «I aquest és el nostre valor afegit», «donem confiança», un «tracte amable» i «atenció al client».

Actualment, Valvi Supermercats disposa de 35 botigues, de les quals sis són a la costa i només s'obren a l'estiu: el Port de la Selva, Calella de Palafrugell, Palamós, Lloret de Mar, Pals i una de Llançà. La darrera que es va obrir al públic és la de Besalú, un establiment de 495 metres quadrats de superfície de venda. Amb una facturació de 44,9 milions d'euros el 2009, un 2% menys que l'any anterior, i de cara a aquest any: «Estem esperançats perquè tenim una part dels supermercats a la costa i per tant molt estacionals, i els indicadors per aquest any no són dolents.»

L'any 2009, Valvi supermercats va fer una inversió d'1,8 milions que va destinar principalment a reformar botigues actuals –entre elles la del carrer Joan Maragall– i, en especial, la botiga de l'Estartit, que s'ha fet nova i se n'ha doblat la superfície –té 500 m²–.

Des de l'any 2001, Valvi Supermercats té signat un conveni amb l'empresa Spar. «De reconegut prestigi i qualitat en l'àmbit internacional, és per fer-la la nostra marca pròpia.» «Assegurem així els estàndards de qualitat que demanem a tots els nostres productes», afirma Vidal. En el marc de la distribució internacional, Spar és la cadena de supermercats independents més gran del món. També és la cadena detallista més internacional, amb presència a 34 països repartits per Europa, Àfrica, Àsia, Llatinoamèrica i Austràlia.

Infraestructures i serveis

Opinió. Enginyer industrial

La nevada i la MAT

13/03/10 02:00 - [Ramon Boix Iglesias](#)

Han caigut 33 suports en un total de quinze línies. Fort, molt fort. A part de les incidències en línies de baixa tensió

Davant dels comentaris fets per polítics i membres de la companyia responsable del daltabaix sobre el fet que amb la MAT els efectes de la nevada haurien estat molt menors, penso que cal parlar-ne.

A partir de les dades publicades per la direcció general de Mines i Energia sobre afectació a línies d'alta i mitjana tensió, veiem que a la línia Vic-Juià, de 220 kV, que té dos circuits i on la MAT podria ser una alternativa, hi ha hagut una incidència a cadascun dels dos circuits, que varen ser solucionades una el dia 9 i l'altra el dia 10, dimecres, a les 14 hores.

En canvi, a les línies de repartiment, fora ja de la possible suplència per la MAT, amb línies de 132 kV i 110 kV, veiem que hi ha hagut 33 suports que van caure en un total de quinze línies. Fort, molt fort. A part, les incidències en línies de baixa tensió, incomptables.

Amb aquestes dades es pot dir el que s'ha dit? Jo crec que no. Crec que barrejar els dos conceptes és clarament tendenciós. M'atreveixo a dir, demanant permís i disculpes als que han patit i encara pateixen les conseqüències de tot plegat, que si els problemes s'haguessin acabat el dia 10 a les 14 hores tothom hauria acceptat els problemes que hauria tingut, que haurien estat molt menors.

La mateixa nota de la direcció general de Mines i Energia diu: «Tots els suports afectats comptaven amb les corresponents actes d'inspecció, i no s'havia detectat cap defecte vinculable amb la seva caiguda.» Crec que això és el que caldrà comprovar.

I tornant a la MAT, crec que tampoc és correcte dir que si fos soterrada s'hauria evitat el que ha passat. És, també, demagògic. Si les línies es fan bé, no ha de passar el que ha passat. I el cost seria molt superior.

Conveniència de la MAT? Jo crec que ningú ho qüestiona i crec que el que es demana és que es faci bé, tècnicament i des d'un punt de vista mediambiental i paisatgístic. Crec que totes les campanyes en contra han tingut bons efectes, s'han replantejat temes, s'ha fet tot amb més cura. El que no es vol és la prepotència i la imposició. La ciutadania vol participar, vol no ser considerada ignorant en res. I això és bo. Els motius de la seva construcció són diversos i potser el menys important és afavorir el consum elèctric, fet que irremissiblement passarà. La interconnexió de serveis entre països és positiva, a part d'interessos econòmics. Altra cosa és que s'han de fer campanyes per reduir el consum irresponsable d'energia per la finitud dels combustibles emprats per a obtenir-la i per la generació que comporta de gasos nocius per a tots.

La MAT, en el seu traçat principal, ja és un fet, almenys en el tram Vic-Bescanó, i manquen pocs mesos per posar-se en marxa.

Queda per decidir el ramal que creua les Guilleries i la Selva fins a Riudarenes. I encara cal plantejar si és el millor traçat. Potser econòmicament sí, pel seu curt recorregut, però des del punt mediambiental i paisatgístic, cal replantejar-ho.

Santa Coloma de Farners i Riudarenes són els municipis on l'afectació d'aquest ramal té més incidència, ja que creua uns paratges d'un elevadíssim valor natural i paisatgístic. El potencial turístic d'aquests paratges és elevadíssim. Els dos pobles s'han manifestat nombroses vegades en contra del ramal. També han donat suport als moviments anti-MAT. Cal que entre tots acabem de

Sis dies després del temporal de neu, encara hi ha 60.000 gironins sense llum

Endesa destina 1.200 tècnics que treballen, per torns, les 24 hores i l'objectiu és recuperar el servei arreu el cap de setmana

13/03/10 02:00 - Girona - [anna puig](#) email protegit

Operaris treballant a la subestació elèctrica de Castell-Platja d'Aro, l'única que continua inactiva a la demarcació. Foto: LLUÍS SERRAT. [1](#)

Notícies relacionades

- [«Els polítics només vénen al barri quan volen recollir vots»](#)
- [La nevada i la MAT](#)
- [«No ho hem fet malament»](#)
- [Interior destitueix el cap dels Mossos de Figueres de manera fulminant i de sorpresa](#)
- [Unes 22.000 empreses sense llum, i pèrdues que superen de molt els 100 milions d'euros](#)
- [«Fecsa-Endesa enganya tot déu»](#)
- [Saura anuncia compensacions econòmiques als afectats](#)
- [El Baix Empordà recupera la llum als nuclis urbans i queda pendent als afores](#)
- [Els alcaldes del Gironès exigeixen responsabilitats](#)
- [Tres mil persones continuen sense llum a Caldes, i Vilobí i Riudellots tenen molta gent a les fosques](#)

Sis dies després del temporal de neu, la situació encara és lluny de normalitzar-se. I és que, a hores d'ara, encara hi ha 60.000 persones sense llum, segons ha calculat la Generalitat a través dels censos dels municipis. Segons Endesa, els afectats són 10.000 clients. Uns 1.200 tècnics continuen treballant, per torns, les 24 hores del dia per intentar restablir el servei i la companyia treballa amb l'objectiu de poder subministrar energia arreu aquest cap de setmana. El principal problema és recuperar la subestació de Castell d'Aro, l'única que continua inactiva. Mentrestant, però, en diverses poblacions gironines encara es viu una situació caòtica. I els empresaris ja han xifrat les pèrdues en més de 100 milions d'euros. L'Estat ja ha obert un expedient a les elèctriques.

Endesa continuava ahir amb les tasques de restabliment del servei en la trentena de pobles que continuen sense llum. Xifren en 10.000 clients els afectats mentre que la Generalitat, basant-se en els cens dels municipis, eleva a 60.000 els afectats. La companyia elèctrica, que continua parlant de «catàstrofe imprevisible», treballa amb l'objectiu que aquest cap de setmana hi hagi una normalitat en el servei elèctric. Hi ha més de 1.200 operaris treballant, per torns, les 24 hores del dia, utilitzant en alguns casos màquines excavadores i vehicles especials per obrir-se pas en camins i pistes forestals impossibilitades pels efectes de la neu i que no permeten l'accés a les bases de les torres. A part, dos helicòpters han continuat sobrevolant la zona per detectar incidències.

Endesa també ha posat en marxa un telèfon gratuït (900 847 384) per atendre les reclamacions, a més de reforçar un total de divuit punts de servei a la zona i destinar 500 operadors a la central d'atenció telefònica per tal d'informar els clients.

Mentrestant, però, la situació continua sent caòtica, especialment en municipis del Baix Empordà i la Selva. L'arribada de generadors permet recuperar el subministrament en algunes zones, però, per exemple, urbanitzacions de Lloret continuen a les fosques, el polígon de Riudellots, el més gran de la demarcació, funciona a mig gas i Castell-Platja d'Aro no acaba de recuperar la normalitat.

Per la seva part, l'Estat ha decidit obrir un expedient a les companyies elèctriques. En una compareixença davant els mitjans de comunicació, la vicepresidenta primera del govern espanyol, Maria Teresa Fernández de la Vega, va anunciar que malgrat que no té «competències en l'àmbit sancionador, el Ministeri d'Indústria ha obert un expedient informatiu a través de la Comisión Nacional de la Energía». Així mateix, els consellers Joan Saura i Josep Huguet, en les seves respectives visites a la zona afectada, van criticar l'actuació de les companyies elèctriques i, fins i tot, van plantejar un possible canvi en la normativa per evitar que les torres no es tornin a tòrcer pel pes de la neu.

Societat

Montserrat Fontané i Josep Roca PROPIETARIS DE CAN ROCA, DE TAIALÀ

«Nosaltres vam fer els casaments dels pares i al Cellar fan els dels seus fills»

Montserrat Fontané i Josep Roca són els pares de Joan, Josep i Jordi, del Cellar de Can Roca, un dels millors restaurants del món, pregoners de les Fires de Sant Narcís del 2009, un mes abans de la tercera estrella. Recentment la família ha estat homenatjada per la professió al Tecnotast

TITOLET

El dia que els nens van obrir el nou Cellar vam obrir una ampolla de xampany

EL BARRI

Quan van inaugurar Germans Sàbat no hi havia la carretera asfaltada ni servei d'autobús

UN PLAT DEL CELLER

El nostre plat preferit del Cellar és el parmentier de llobregant amb trompetes de la mort

A Josep Roca tothom li diu *jefe*, però la mestressa és Montserrat Fontané, a qui tothom, clients, personal i família, anomena Montse.

Pel Nadal del 1966, van comprar una barraca a Taialà. Josep Roca i Pont i Montserrat Fontané i Serra viuen ara en un pis de sobre del restaurant Can Roca. I cada dia hi baixen a treballar. L'establiment el van obrir el 1967, a Taialà, un barri d'origen humil del nord de Girona. Molts de veïns de Germans Sàbat encara parlen del Bar de José, per referir-se al restaurant Can Roca. Es van casar el 16 de maig del 1962. Van tenir tres fills. Al gran li van posar Joan: va néixer l'11 de febrer del 1964 i és cuiner, reflexiu i savi. Al mitjà, el van batejar amb el nom de Josep, però tothom li diu Pitu: va arribar el 19 de març, pel seu sant patró, el 1966, i és culte i un dels que més entén de vins del món, i té el do de la paraula. I al petit, li van posar Jordi, va néixer el 2 de maig del 1978 i és pastisser i postmodern.

El 1986 els dos fills grans van fundar-hi el Cellar de Can Roca al costat. I el 25 de novembre del 2009, la tercera estrella Michelin va recaure al restaurant que els fills (ara ja tots tres) menen cent metres més avall de la casa pairal.

L'abril del 2009 la revista anglesa *Restaurant Magazine* els va situar en el 5è dels 50 millors restaurants del món. «Quan van rebre la primera estrella vam tenir una gran alegria. Quan van rebre la segona, una doble gran alegria. I quan van rebre la tercera, l'alegria va ser triple. Ens fan molt feliços.»

Havent dinat, Josep Roca fa la migdiada al sofà de la recepció del primer Cellar de Can Roca. A prop, hi ha penjat un retrat de la seva mare, Àngela Pont, una de les dues muses de Joan, Josep i Jordi Roca. L'altra musa, Montserrat Fontané, a quarts de quatre puja al seu pis per seguir *La Riera*, el nou serial de TV3.

–Us interessa per què és de cuina?

–«Em fa gràcia perquè tracta d'un restaurant, però també vaig seguir *El cor de la ciutat*.»

–Ho fan bé o se'ls nota que són actors?

–«Qui els n'ha ensenyat els ho ha ensenyat molt bé. Hi tenen traça.»

–A quina hora engegueu?

–«Cada dia baixo a quarts de 9. A dos quarts de 9 sóc a la cuina perquè tot engegui. El meu home baixa molt més aviat que jo. A un quart de 7 ja hi és i a dos quarts de 7 obre el bar.»

–No us fa mandra?

–«Això encara ho puc anar fent. M'hi estic sol fins a dos quarts de 8 que arriben en Narcís i la Carme.»

–I comencen a fer entrepans.

–«Quan arriba la Carme, entrepans. Quan arriba en Narcís, ja intenta fer-me fora.»

–No deu pas ser perquè les panxes són grosses i xoquen.

–«Deu ser això. El *jefe* surt de la barra per fer-la petar amb els clients. És un bon relacions públiques, com la iaia Angeleta, que parlava amb tothom: 'jo a vostè el conec!' deia.»

–Els testos s'assemblen a les olles.

–«Iguals, ben iguals...»

–L'àvia Angeleta va passar entre els fogons de Can Roca i el Cellar. Fins i tot li va construir un ascensor expressament perquè pogués baixar al restaurant des de casa seva. Va traspasar el 16 de novembre del 2006, als 94 anys, entre cassoles. Imitareu l'àvia Angeleta i teniu pensat que mai no us jubileu del restaurant?

–«Per poc que puguem farem com la iaia Angeleta. Ens estarem aquí baix fins que no aguantem més. Poc que sabriem fer res més.»

–Tots dos sou de Sant Martí de Llémena. Èreu, tots dos, de famílies d'hostalers. Ben avingudes?

–«Som fills de cosins.»

–Així us coneixeu de tota la vida?

–J.R.: «La vaig conèixer quan va néixer. Vaig anar a veure dues bessones que havien nascut.»

–Ja us va decidir llavors?

–J.R.: «No, vaig fer l'encàrrec...»

–M.F.: «El que va costar!»

–Vau anar a col·legi junts?

–«Per força. Només hi havia un col·legi i una classe. Tots èrem barrejats i amb un llibre cada un passàvem. Tots els mestres eren castellans i ens feien aixecar la mà enlaire. I allò era només parenostres, avemaries, *viva Franco* i *viva Espanya*.»

–Ja va començar a festejar a l'escola primària?

–M.F.: «No. Que t'ho expliqui!»

–J.R.: «Era molt tossut...»

–M.F.: «Tenia requesta, una moto i era l'hereu de Can Reixach. Era guapo i presumit; es feia emmidonar el coll de les camises!»

–Va ser al ball?

–M.F.: «Un diumenge hi havia ball a Sant Esteve i l'altre a Sant Martí. Quan un noi et demanava la meitat dels balls o tu els acceptaves és que us agradàveu.»

–J.R.: «Tocaven dues sardanes i vuit balls cada diumenge. La meitat no els vam ballar, perquè hi havia oferta i les havia d'accontentar a totes.»

–M.F.: «I jo me'n vaig anar a Caldes de Montbui, on vaig ser-hi quatre anys.»

–J.R.: «Vaig trobar a faltar la Montse quan va ser fora.»

–M.F.: «Una nit em van trucar per telèfon. Aleshores trucar era extraordinari. Era el *jefe*, que es va recordar que me n'havia anat. Em va sorprendre... Com que tot això ho explicava a la meua germana Maria, ella em va dir que tornés. Vam festejar quatre anys. Mentre jo era a Can Batista, es va traspasar Ca l'Esparch i vam venir tota la família a Girona.»

–J.R.: «Van canviar el nom de Ca l'Esparch i van posar-hi Can Lloret.»

–M.F.: «Hi vam canviar el nom, perquè el marit de la Maria era Fèlix Lloret.»

–I vau tancar Can Batista, que avui és un casalot abandonat?

–«Van venir uns masovers de Santa Pau i ells van dur l'hostal fins que es van jubilar.»

–De cuina, en va aprendre a casa vostra?

–M.F.: «Jo a Can Batista.»

–J.R.: «A Can Reixach jo feia d'ajudant.»

–M.F.: «El *jefe* fa molt bé la carn a la brasa.»

–J.R.: «M'estava més a la barra com ara, però m'hi vaig estar poc. Després del col·legi de Sant Martí vaig anar a l'acadèmia Cots. el meu oncle tenia la línia de Sant Esteve a Girona i jo hi anava de

cobrador per no haver de pagar el viatge. Molta gent de Llorà venia a vendre fruita a Girona. Jo carregava i descarregava cistells del sostre. Quan vaig tenir carnet vaig ser conductor de la línia.»

–M.F.: «Vas portar el cotxe sense carnet.»

–J.R.: «Només vaig conduir de buit, perquè era l'única manera d'aprendre'n. I encara no hi havia ni policies ni gaire trànsit, i els cotxes eren lents.»

–D'aquí devia passar a la línia de Germans Sàbat?

–J.R.: «A l'oncle li van concedir la línia, ja que hi passava quan venia de Sant Esteve. Més tard, quan van vendre la línia a la Hispano-Hilariense, a mi em van traspasar de xofer. Quan es va fer la línia de Germans Sàbat a Girona, vaig demanar el trasllat. Llavors vaig veure la barraca i la vam comprar.»

–M.F.: «Era una nau peticona, que havien fet per posar-hi barberia i bar, però no els va funcionar.»

–J.R.: «Va estar un o dos anys tancat i jo ho veia cada dia. I li vaig demanar que m'ho vengués.»

–M.F.: «El vam comprar per Nadal del 1966. I el 13 d'abril del 1967 vam obrir el restaurant Can Roca.»

–J.R.: «Va costar pagar-la, però, gràcies a Déu, vam tenir molta feina.»

–Recordeu com era el barri quan va arribar?

–«Era dolent per al negoci. Hi havia quatre cases tancades; Germans Sàbat ja hi era. Quan van inaugurar el poble, no hi havia la carretera asfaltada, ni servei d'autobús. S'havia d'anar a peu i alguns s'esperaven a la cruïlla per agafar la línia de Sant Esteve. El dissabte fèiem dos viatges per pujar i baixar els pagesos de Taialà i de Germans Sàbat. Hi havia gent que, per no esperar un quart baixava a peu. No era com ara, que és continuu. El bus s'esperava un quart abans de baixar. Quan la Hispano va tenir la línia, el preu era de 3,5 pessetes el bitllet; després el van baixar a 2,5 anada i tornada. Era car, pels sous d'aquell temps; ja has vist el preu del menú de casa.»

–Quins van ser els primers clients?

–«Paletes, lampistes, instal·ladors de la fàbrica Nestlé. A part, abans no hi havia cap més restaurant. I quan la fàbrica va estar feta, els donaven un tiquet per venir a dinar aquí. I, al mateix temps, feien l'autopista i també van venir treballadors.»

–M.F.: «Llavors ja tenia un noi a la barra i una noia a servir. I el *jefe* no volia deixar l'autobús.»

–J.R.: «Era un jornalet segur, per si això no anava bé.»

–Quan va deixar la Hispano?

–J.R.: «Va costar. Vaig anar plegant de mica en mica. Jo els duia el bus al Montessori: dur estudiants al matí i recollir-los a la tarda. El de la Hispano em va continuar pagant la seguretat social i jo l'ajudava quan tenia algú de baixa. I jo, mentrestant, ajudava la Montse.»

–Teníeu obert tot el dia?

–«De dos quarts de 7 a les 12 de la nit, festes i tot. Servíem esmorzars, dinars, tapes i sopars.»

–Tapes?

–«Ronyons, xampinyons, pota i tripa que feia la iaia, cargols, sèpia, calamars a la romana (dissabte i diumenge)...»

–Es menjaven tot el dia, les tapes?

–«Quan plegaven de treballar. Tapa i cervesa. Han anat de baixa; deu fer sis o set anys que vam plegar.»

–I què ho deu fer?

–«Ben bé no ho sabem, però hi ha moltes coses: la moda d'aprimar-se, els cèntims o que el dissabte i el diumenge ja surten a fora a menjar.»

–El menú del dia també ha canviat?

–«Ara pots ser més grossos; amb gana no marxa ningú.»

–I el preu? A quant cobràveu el primer menú?

–«El preu del primer menú era de 6 pessetes. Ara és de 9 euros (10 amb el cafè). Tampoc ha canviat tant de sis a nou, eh?»

–Recordo que els caps de setmana venia gent a buscar pollastres a l'ast i calamars a la romana.

–«Vam començar quan vam comprar la casa del costat. De fer pollastres a l'ast vam plegar ara fa vuit o deu anys, quan se'ns va cremar l'aparell i, una mica més, cremem tota la casa. De calamars a la romana, si me'ls encarreguen, sempre en fem. I els dilluns n'hi ha sempre de menú. Ara ve gent diàriament a buscar el menú del dia; són gent jove dels pisos de prop. Quan vam tenir el menjador de dalt obert vam fer casaments. Fins i tot a baix, vam fer casaments, per a 110 persones. A dalt vam fer banquets de fins a 150 persones. Els casaments ens van anar molt bé per pagar deutes.»

–Quin era el menú?

–M.F.: «Entremès, arròs o canalons, vedella amb bolets i pastís nupcial. Jo sortia a servir quan havia fet el dinar.»

–Sempre el mateix?

–«Pollastre o vedella amb bolets... La cuina era petita i, de miracles, no se'n podien fer. En algun banquet gros la meva germana Maria [casada amb Fèlix Lloret, de Can Lloret] em deixava coberts...»

–Quan va deixar de fer casaments?

–M.F.: «En vam fer molts i els vam deixar de fer quan vam ampliar els diumenges, que venia tota la família a ajudar-nos a servir. Ara els nostres fills serveixen l'àpat dels casaments dels fills que vam casar nosaltres. I els fa tanta gràcia!»

–J.R.: «Què et sembla? Nosaltres vam fer els casaments dels pares i al Cellar fan els dels seus fills!»

–Què va pensar quan van obrir el Cellar?

–«Vam patir molt, perquè molts de dies no tenien ningú.»

–Us agrada el nou Cellar?

–J.R.: «Jo, al principi, no n'estava gaire convençut. Vaig tenir un disgust quan vaig veure que ho tiraven tot a terra. Un jardí a la sala!? Hi van posar aquells arbres... Jo que havia tapat degoters, i ara m'ho foraden, em tallaven el sostre...»

–M.F.: «La satisfacció més gran és veure'ls tots tres contents, cada un amb el seu tros.»

–Devia ser bo tenir el Cellar al costat mateix de la casa pairal?

–«El dia que van marxar vam obrir una ampolla de xampany. Hi havia tant de personal i tenien la cuina tan petita que agafaven la nostra i ens deixaven sense foc i teníem problemes. Els faltava cambra, els faltava fred i l'havien de fer servir els vespres.»

–Us he de demanar pel vostre plat preferit del Cellar?

–«Destacariem el parmentier de llobregant amb trompetes de la mort.»

Cuina i musa de Can Roca

•

Montserrat Fontané. Foto: LLUÍS SERRAT. [1](#)

Montserrat Fontané i Serra, la Montse, va néixer el 8 de juny del 1936 a Can Batista de Sant Martí de Llèmena. És l'ànima i cuinera de Can Roca. La seva vida és la cuina i cada dia de cada dia remena les cassoles del primer restaurant de Taialà, dels Germans Sàbat, de Girona.

El manetes de la carn a la brasa

Josep Roca. Foto: LLUÍS SERRAT.

Josep Roca i Pont, el *jefe*, va néixer a Can Reixach de Sant Martí de Llèmena el 24 de novembre del 1933. Ha estat conductor d'autobusos. Abans de l'electrònica era un manetes que arreglava qualsevol màquina espatllada. Sol ser darrere la barra, però també fa la carn a la brasa. Darrera actualització (Diumenge, 7 de març del 2010 02:00)

